

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 305

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 8 mai 2007

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
118.	— Lege privind organizarea și funcționarea activităților și practicilor de medicină complementară/alternativă	2-4	
501.	— Decret pentru promulgarea Legii privind organizarea și funcționarea activităților și practicilor de medicină complementară/alternativă	5	
★			
512.	— Decret privind încetarea raporturilor de serviciu ale unui chestor șef de poliție cu Ministerul Internelor și Reformei Administrative	5	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 278 din 22 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 2 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat	6-7		
Decizia nr. 309 din 29 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. g) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004	8-9		
Decizia nr. 311 din 29 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 725 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. II și art. III din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă	10-11		
Decizia nr. 315 din 29 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598, art. 599, art. 600 și art. 601 din Codul de procedură civilă	12-13		
Decizia nr. 394 din 17 aprilie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 116 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, art. 11 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici și ale pct. I A) din anexa la Legea nr. 188/1999	13-15		
ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
29.	— Ordonanță de urgență privind stabilirea unor măsuri de reorganizare a Ministerului Economiei și Finanțelor	16	
389.	— Hotărâre privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar și superior de stat în anul școlar/universitar 2007-2008	17-19	
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU			
120.	— Decizie pentru numirea domnului Ionel Muscalu în calitate de membru al Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă și în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă ...	19	
121.	— Decizie privind trecerea doamnei Gina Bâra din funcția publică de secretar general adjunct al Ministerului Economiei și Finanțelor în funcția publică de secretar general adjunct al Ministerului Justiției	20	
122.	— Decizie privind unele măsuri pentru reactualizarea componentei nominale a Comisiei pentru bursa specială „Guvernul României”, aprobată prin Decizia primului-ministru nr. 393/2005	20-21	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
54.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale Anti-Doping pentru aprobarea modelului și conținutului legitimației de control utilizate de persoanele cu atribuții de constatare și sancționare a contravențiilor prevăzute de Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport	21-22	
760.	— Ordin al ministrului educației și cercetării privind eliberarea actelor de studii postliceale absolvenților cursurilor de echivalare, cu durata de un an, cursuri organizate în baza Hotărârii Guvernului nr. 797/1997	22-25	
ACTE ALE CORPULUI EXPERTILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA			
07/58.	— Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a comisiilor de disciplină de pe lângă consiliile filialelor și Consiliul Superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România ...	25-31	
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
10.	— Circulară privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României valabil în luna mai 2007	32	

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind organizarea și funcționarea activităților și practicilor de medicină complementară/alternativă

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege are drept scop reglementarea activităților și practicilor de medicină complementară/alternativă care vizează prevenirea îmbolnăvirilor, promovarea sănătății, vindecarea bolilor și optimizarea din punct de vedere biopsihosocial și spiritual a ființei umane.

Art. 2. — În sensul prezentei legi, medicina complementară și/sau alternativă cuprinde acele practici de îngrijiri de sănătate care nu sunt integrate în sistemul principal al serviciilor medicale de sănătate și sunt folosite ca terapii adjuvante sau pot înlocui terapiile clasice. Practicile și activitățile de medicină complementară/alternativă au la bază teoriile, credințele și experiența diferitelor culturi naționale folosite pentru prevenirea, diagnosticul și tratamentul bolilor somatice și psihice.

Art. 3. — (1) Domeniul medicinei complementare/alternative cuprinde practici și terapii naturiste, biologice, de nutriție, terapii manuale, bioelectromagnetice și energetice.

(2) Principalele domenii de practică ale medicinei complementare/alternative recunoscute pe plan mondial sunt prezentate în anexa care face parte integrantă din prezenta lege. Alte domenii de practică în medicina complementară/alternativă pot fi stabilite prin ordin al ministrului sănătății publice. Pentru fiecare dintre aceste domenii se vor crea de către asociațiile din fiecare domeniu, în cazul în care nu există deja, standarde ocupaționale care se revizuiesc periodic și se aprobă conform reglementărilor legale în vigoare.

CAPITOLUL II

Dreptul de practică și organizarea activităților de medicină complementară/alternativă

Art. 4. — (1) Activitățile și practicile de medicină complementară/alternativă pot fi exercitate de următoarele categorii profesionale, în condițiile prevăzute de lege:

- medici, medici dentiști și farmaciști;
- psihologi;
- absolvenți ai altor instituții de învățământ superior.

(2) Pentru a deveni practicieni de medicină complementară/alternativă, persoanele prevăzute la alin. (1) sunt obligate să posede autorizația de liberă practică eliberată, conform legii, de Ministerul Sănătății Publice cu avizul Centrului Național de Perfecționare în Domeniul Sanitar.

Art. 5. — Autorizația de liberă practică de medicină complementară/alternativă se eliberează pe baza următoarelor acte:

- diploma eliberată de instituția de învățământ superior sau atestatul ori certificatul de pregătire specifică în domeniu;
- certificat de cazier judiciar;
- certificat de sănătate;
- avizul Ordinului Practicienilor de Medicină Complementară/Alternativă.

Art. 6. — (1) În vederea exercitării medicinei complementare/alternative, practicianul de medicină complementară/alternativă aderă la Ordinul Practicienilor de Medicină Complementară/Alternativă.

(2) Ordinul Practicienilor de Medicină Complementară/Alternativă se organizează și funcționează ca organizație profesională, neguvernamentală, apolitică, având ca obiect de activitate controlul și supravegherea exercitării profesiei de practician de medicină complementară/alternativă.

(3) Ordinul Practicienilor de Medicină Complementară/Alternativă se organizează și funcționează la nivel teritorial și național.

(4) Regulamentul de organizare și funcționare al Ordinului Practicienilor de Medicină Complementară/Alternativă se aprobă prin ordin al ministrului sănătății publice.

(5) Autorizația de liberă practică a practicienilor de medicină complementară/alternativă se reînnoiește obligatoriu la interval de 3 ani de către Ministerul Sănătății Publice cu avizul Centrului Național de Perfecționare în Domeniul Sanitar.

Art. 7. — Practicarea acupuncturii, a homeopatiei, a apiterapieii, a fitoterapieii, a chiropracticii și a osteopatiei, a medicinei tradiționale orientale este permisă numai medicilor, medicilor dentiști sau, după caz, farmaciștilor și este reglementată de Ministerul Sănătății Publice, prin norme.

Art. 8. — Practicianul de medicină complementară/alternativă care nu posedă diplomă de medic, medic dentist sau, după caz, farmacist sau care nu a obținut autorizație de liberă practică în domeniul respectiv este obligat să efectueze o pregătire specifică de scurtă durată recunoscută de Ministerul Sănătății Publice, corespunzătoare standardelor ocupaționale aprobate prin reglementările legale în vigoare.

Art. 9. — (1) Practicianul de medicină complementară/alternativă care nu este medic, medic dentist sau, după caz, farmacist nu poate exercita anumite activități și practici medicale stabilite de Ministerul Sănătății Publice și Colegiul Medicilor din România și nu poate folosi titlurile de doctor, medic, medic dentist sau, după caz, farmacist.

(2) Medicii, medicii dentiști sau, după caz, farmaciștii practicieni de medicină complementară/alternativă cu autorizație de liberă practică eliberată de Colegiul Medicilor din România, Colegiul Medicilor Dentiști din România sau de Colegiul Farmaciștilor din România pentru un anumit domeniu pot trata anumite afecțiuni corespunzătoare domeniului respectiv și pot prescrie anumite medicamente/tratamente complementare și/sau alternative conform metodologiei stabilite de Ministerul Sănătății Publice, potrivit reglementărilor Organizației Mondiale a Sănătății.

(3) Practicienii autorizați în domeniul medicinei complementare/alternative, care nu sunt medici, medici dentiști sau, după caz, farmaciști, pot interveni, după caz, în completarea și/sau continuarea terapiilor medicale, conform unor reguli precise de procedură, numai cu acordul scris al pacientului, la recomandarea scrisă a unui medic.

Art. 10. — Practicianul de medicină complementară/alternativă are dreptul să folosească numai cunoștințele, mijloacele și metodele pentru care este autorizat și atestat, conform standardului ocupațional aprobat din domeniul respectiv.

Art. 11. — (1) Tehnicile și practicile de medicină complementară/alternativă se desfășoară în cabinete de terapie complementară/alternativă organizate conform legii ca societăți comerciale sau activități independente desfășurate de persoane fizice, cu acest obiect de activitate.

(2) Medicii, medicii dentiști sau, după caz, farmaciștii practicieni de medicină complementară/alternativă își pot organiza cabinete medicale conform legii.

(3) Denumirea de „centru de îngrijiri de sănătate” nu poate fi utilizată dacă nu există cel puțin un angajat medic sau asistent medical.

Art. 12. — Practicarea medicinei complementare/alternative este permisă și în anumite instituții medicale alături de medicina clasică, alopată, pe baza normelor elaborate de Ministerul Sănătății Publice și Colegiul Medicilor din România, Colegiul Medicilor Dentiști din România și de Colegiul Farmaciștilor din România.

Art. 13. — Practicianul de medicină complementară/alternativă este obligat să țină evidența pacienților tratați, a metodelor și a mijloacelor de tratament folosite pentru fiecare caz.

Art. 14. — (1) Prepararea, producerea și distribuția remediilor folosite de medicina complementară/alternativă este strict reglementată de Ministerul Sănătății Publice.

(2) Autorizația pentru producerea și distribuția remediilor se eliberează de Ministerul Sănătății Publice.

Art. 15. — Vânzarea produselor homeopatice, a medicației complementare/alternative și a altor remedii se face în unitățile farmaceutice autorizate de Ministerul Sănătății Publice și în magazine autorizate corespunzător normelor legale.

CAPITOLUL III

Drepturile și accesul pacienților la terapii și practici de medicină complementară/alternativă

Art. 16. — Toate persoanele au acces liber la tratamente și practici de medicină complementară/alternativă, reglementate conform legii.

Art. 17. — Persoanele care se adresează unui practician de medicină complementară/alternativă beneficiază de

tratament de medicină complementară/ alternativă numai după exprimarea, în scris, a acordului de voință.

Art. 18. — (1) Persoanele care se adresează unui practician de medicină complementară/alternativă beneficiază de confidențialitatea datelor privind starea de sănătate.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) trebuie să primească informații scrise, accesibile și ușor de înțeles, pentru a cunoaște beneficiile și riscurile la care se expun.

Art. 19. — Practicile și procedurile de care beneficiază persoanele tratate de medicii, medicii dentiști sau, după caz, farmaciștii practicieni de medicină complementară/alternativă ori de practicienii autorizați în domeniul medicinei complementare/alternative sunt stabilite de Ministerul Sănătății Publice și de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, sunt prevăzute în contractul-cadru și sunt decontate din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate.

CAPITOLUL IV

Organizații profesionale ale practicienilor de medicină complementară/alternativă și controlul exercitării activităților

Art. 20. — În cadrul Ordinului Practicienilor de Medicină Complementară/Alternativă funcționează comisii de specialitate pentru fiecare domeniu de practică de medicină complementară/alternativă, care au obligația să reglementeze activitatea profesională a practicienilor din fiecare domeniu specific.

Art. 21. — (1) Ordinul Practicienilor de Medicină Complementară/Alternativă este obligat să elaboreze Codul de etică profesională, cu sprijinul comisiilor de specialitate.

(2) Codul de etică profesională cuprinde drepturile de practică, sancțiunile disciplinare pentru incompetență profesională, restricții de practică în caz de incompatibilitate sau de afectare a sănătății pacientului.

Art. 22. — Evidența practicienilor de medicină complementară/alternativă se ține în Registrul unic al practicienilor de medicină complementară/alternativă, care se păstrează la sediul Ordinului Practicienilor de Medicină Complementară/Alternativă și se comunică în mod obligatoriu Centrului Național de Perfecționare în Domeniul Sanitar.

Art. 23. — Ministerul Sănătății Publice, Colegiul Medicilor din România, Colegiul Medicilor Dentiști din România și Colegiul Farmaciștilor din România stabilesc, cu consultarea Ordinului Practicienilor de Medicină Complementară/Alternativă, curriculum de studii pentru instituțiile care pregătesc practicieni de medicină complementară/alternativă pentru a garanta nivelul de calificare.

Art. 24. — (1) Ministerul Sănătății Publice înființează, în cadrul Centrului Național de Perfecționare din Domeniul Sanitar, Departamentul de medicină complementară/alternativă care îndrumă și controlează activitățile în domeniu, inclusiv pregătirea profesională a practicienilor de medicină complementară/alternativă.

(2) Departamentul de medicină complementară/alternativă acreditează furnizorii și programele de formare profesională pentru practicienii de medicină complementară/alternativă.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 25. — Încălcarea prevederilor prezentei legi, inclusiv culpa profesională, atrage răspunderea patrimonială, disciplinară, civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 26. — În aplicarea prezentei legi Ministerul Sănătății Publice emite norme metodologice, în termen de un an de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 27. — În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a normelor metodologice prevăzute la art. 26, toți practicienii de medicină complementară/alternativă care desfășoară sub orice formă activități și practici de medicină complementară/alternativă vor fi supuși procedurilor de autorizare prevăzute de prezenta lege.

Art. 28. — Prezenta lege intră în vigoare la 3 luni de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 29. — La data intrării în vigoare a prezentei legi orice dispoziții contrare se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 2 mai 2007.
Nr. 118.

ANEXĂ

DOMENII
de practică în medicina complementară/alternativă
(conform clasificării elaborate de Organizația Mondială a Sănătății)

Practici farmacologice și biologice	Practici herbaliste	Dietă, nutriție, stil de viață	Sisteme alternative la practica medicală	Terapii manuale	Aplicații bioelectromagnetice și energetice
1	2	3	4	5	6
Agenți antioxidanți	Terapie herbală	Schimbarea stilului de viață — life style	Acupunctură Homeopatie	Presopunctură Tehnică Dian Xue	Tratamente cu lumină naturală și artificială
Apiterapie	Algoterapie	Terapie Gerson T.BI GU	Qigong medical Naturopatie	Chiropractică	Electroacupunctură
Terapii pentru creșterea imunității	Aromaterapie	Terapie macrobiotică Megavitamine	Yoga Ayurveda	Osteopatie Metoda Feldenkrais	Câmpuri electromagnetice Stimulare electrică și neuromagnetică
Terapii metabolice	Oligoterapie	Vegetarianism	Astrologie medicală	Terapie prin masaj, tui, na	Terapie cu câmp magnetic
Agenți oxidanți (ozon, hidrogen, peroxid)		Feng Shui Suplimente alimentare	Practici tradiționale Su Jok	Reflexologie Rofling	Terapie holografică Spectroscopie
Argiloterapie			Medicină tradițională chineză (TCM)		Magnetorezonanță Reiki Tehnică radiantă Terapie cu biocâmp Bioritmologie Cristaloterapie Cromoterapie

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
pentru promulgarea Legii
privind organizarea și funcționarea activităților și practicilor
de medicină complementară/alternativă

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind organizarea și funcționarea activităților și practicilor de medicină complementară/alternativă și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
— interimar —
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 27 aprilie 2007.
Nr. 501.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
privind încetarea raporturilor de serviciu
ale unui chestor șef de poliție cu Ministerul Internelor
și Reformei Administrative

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, și ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea ministrului internelor și reformei administrative,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului chestor șef de poliție Mircea Vasile Alexandru îi încetează raporturile de serviciu cu Ministerul Internelor și Reformei Administrative.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
— interimar —
NICOLAE VĂCĂROIU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 4 mai 2007.
Nr. 512.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 278**

din 22 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 2 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și 2 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Adrian Verone Rădulescu și Luminița Teodora Rădulescu în Dosarul nr. 26.585/3/2005 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent arată că autorii excepției au depus la dosar o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată, în vederea pregătirii apărării, precum și note scrise prin care își motivează excepția invocată. De asemenea, partea Mihaela Bălășoiu a depus o cerere prin care solicită amânarea judecării cauzei în vederea pregătirii apărării.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererilor.

Curtea, deliberând, respinge aceste cereri.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 26.585/3/2005, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și 2 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat.** Excepția a fost ridicată de Adrian Verone Rădulescu și Luminița Teodora Rădulescu într-o cauză având ca obiect judecarea cererii de constatare a unor drepturi locative asupra unui imobil construcție, aflată în faza procesuală a recursului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că prevederile legale criticate instituie

posibilitatea cumpărării locuințelor construite din fondurile statului doar pentru titularii contractelor de închiriere, iar nu și pentru ceilalți titulari de drepturi locative menționați în contract, ceea ce contravine principiilor constituționale ale egalității în drepturi și dreptului la moștenire.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția este neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile legale criticate reglementează posibilitatea cumpărării locuințelor doar pentru titularul contractului de închiriere, pentru că, de regulă, titularul și celelalte persoane cu drepturi locative fac parte din aceeași familie, astfel încât pentru orice alte situații particulare legate de raporturile locative se aplică dreptul comun.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că textele de lege criticate nu conțin nicio discriminare în raport de criteriile egalității în drepturi și se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare, obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 1 și 2 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 15 septembrie 1994.

Legea nr. 85/1992 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, cu același conținut al art. 1 și 2, și anume:

— Art. 1: „*Locuințele construite din fondurile statului pot fi cumpărate de titularii contractelor de închiriere, cu plata integrală sau în rate a prețului, în condițiile Decretului-lege*

nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație și ale prezentei legi.

Sunt exceptate de la prevederile alin. 1 locuințele care depășesc suprafețele maxime prevăzute în actele normative în baza cărora s-au executat locuințele din fondurile statului și din fondurile unităților economice și bugetare de stat, precum și cele care prezintă, la data vânzării, finisaje superioare, echivalente unor lucrări de artă sau ornamentale deosebite, sau care beneficiază de dotări speciale, cum ar fi: piscină, saună, seră, cramă, bar-vinotecă, cameră frigorifică sau altele asemenea.

De asemenea, sunt exceptate locuințele de protocol care au servit sau servesc demnitarilor sau altor persoane alese sau numite în funcții drept locuințe pe durata exercitării funcției, chiar dacă acestea sunt scoase ulterior din evidența locuințelor de protocol.“

— Art. 2: „*Construcțiile de locuințe finanțate din fondurile statului, în curs de execuție și nerepartizate nominal până la data intrării în vigoare a prezentei legi, care nu pot fi terminate și vândute în condițiile reglementărilor în vigoare, pot fi vândute pe apartamente, pe paliere, pe scări, pe tronsoane de clădiri sau în întregime, prin licitație publică.*

Fac excepție de la prevederile alin. 1 locuințele în curs de execuție care trec, prin protocol, fără plată, în patrimoniul Parlamentului României, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Protecție și Pază, Ministerului Justiției — Direcția generală a penitenciarelor, precum și cele pe care acestea le construiesc prin planuri proprii de investiții sau le achiziționează folosind alocații bugetare care se asigură în acest scop. Aceste locuințe sunt supuse regimului locuințelor prevăzute la art. 1 alin. 3.

Licitațiile se organizează de consiliile locale.

Locuințele prevăzute la alin. 1, repartizate ori pentru care s-au încheiat antecontracte sau contracte de vânzare-cumpărare până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se pot cumpăra de beneficiarii actului de repartiziție sau de titularii antecontractelor ori ai contractelor de vânzare-cumpărare, fără licitație, la valoarea lucrărilor executate de unitatea proprietară, în condițiile art. 1.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 2 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Adrian Verone Rădulescu și Luminița Teodora Rădulescu în Dosarul nr. 26.585/3/2005 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

Prețul de la care începe licitația se stabilește de către unitățile proprietare, ținând seama de stadiul fizic de execuție, la care se adaugă și cheltuielile aferente de proiectare. Din prețul obținut la licitație, pentru acoperirea cheltuielilor de evidență și vânzare, unitățile beneficiază de un comision de până la 1%.“

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și art. 46 privind dreptul la moștenire.

Analizând aceste susțineri, Curtea constată următoarele:

Prevederile art. 1 și 2 din Legea nr. 85/1992, republicată, reglementează posibilitatea titularilor contractelor de închiriere de a dobândi calitatea de proprietari ai locuințelor închiriate de la unitățile economice sau bugetare de stat, în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație și ale Legii nr. 85/1992, sau prin licitație publică, în cazul locuințelor aflate în curs de execuție, finanțate din fondurile statului și nerepartizate nominal până la data intrării în vigoare a legii.

Legiuitorul a instituit posibilitatea cumpărării, de către chiriașii acestora, a locuințelor construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice și bugetare de stat, la edificarea cărora au contribuit în mod direct sau indirect în vechiul sistem politico-statal. Așadar, posibilitatea încheierii contractului de vânzare-cumpărare exclusiv de către titularul contractului de închiriere, și nu de ceilalți titulari de drepturi locative, este justificată de raporturile de muncă existente între titularul contractului de închiriere și unitatea deținătoare a locuinței repartizate și nu contravine principiilor constituționale ale egalității în drepturi a cetățenilor sau dreptului la moștenire.

Mai mult, așa cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența Curții, principiul egalității nu are semnificația unei uniformități de tratament juridic, astfel încât la situații diferite, cum este cea a titularului unui contract de închiriere, față de celelalte persoane care locuiesc împreună cu acesta și ale căror drepturi locative nu izvorăsc din contractul de închiriere, este justificat în mod rezonabil și obiectiv un statut juridic distinct.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 309

din 29 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. g) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. g) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, excepție ridicată de Petru Juravle, Cristina Constantinescu și Ambrozie Duca în dosarele nr. 6.978/2006, nr. 7.105/2006 și nr. 5.991/30/2006 ale Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal avocatul Florin Kovacs răspunde pentru autorii excepției și pentru partea Gabriela Grigore, avocatul Ioan Dan răspunde pentru partea Marin Lupșoru, iar partea Viorel Contrea se prezintă personal. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.382D/2006, nr. 2.383D/2006 și nr. 230D/2007 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Avocatul Florin Kovacs este de acord cu conexarea dosarelor.

Avocatul Ioan Dan este de acord cu conexarea dosarelor.

Partea Viorel Contrea este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 230D/2007 și nr. 2.383D/2006 la Dosarul nr. 2.382D/2006, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul Florin Kovacs solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, întrucât textul de lege criticat determină o diferență de tratament pentru situații identice, precum și o încălcare a accesului liber la justiție. De asemenea, se arată că textul de lege criticat contravine și prevederilor art. 44 din Constituție.

Avocatul Ioan Dan solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că dispozițiile art. 44 alin. (1) teza întâi din Constituție nu pot fi dissociate de teza a doua din același text, potrivit căreia conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.

Partea Viorel Contrea solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 8 noiembrie 2006 și 13 februarie 2007, pronunțate în dosarele nr. 6.978/2006, nr. 7.105/2006 și nr. 5.991/30/2006, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. g) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Petru Juravle, Cristina Constantinescu și Ambrozie Duca.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate, prin faptul că prevăd interdicția de înstrăinare pe timp de 10 ani a terenurilor, contravin prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece se face o aplicare retroactivă a Legii nr. 341/2004 și în ceea ce privește regimul aplicabil terenurilor dobândite potrivit Legii nr. 42/1990, lege abrogată de Legea nr. 341/2004. În continuare, se arată că textul de lege criticat contravine și art. 44 din Constituție, prin aceea că scoate din circuitul civil terenurile dobândite potrivit Legii nr. 341/2004. De asemenea, se arată că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 341/2004 contravin și prevederilor art. 16 din Constituție, deoarece se realizează o discriminare între persoanele care au dobândit terenul potrivit Legii nr. 42/1990, fără obligația neînstrăinării acestuia pe durata a 10 ani, și cele care au dobândit terenul potrivit Legii nr. 341/2004, grevat de această obligație de neînstrăinare. Totodată, se consideră a fi încălcate și prevederile art. 21 din Legea fundamentală.

Tribunalul Timiș — Secția civilă arată că dispozițiile de lege criticate nu retroactivează, aplicându-se numai persoanelor cărora li s-a emis titlul de proprietate sub imperiul Legii nr. 341/2004, iar nu și celor cărora li s-a eliberat titlul de proprietate sub imperiul Legii nr. 42/1990. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 44 din Constituție, se apreciază că nici acestea nu sunt încălcate, legiuitorul putând impune anumite limitări dreptului de proprietate în situații exprese și pe o perioadă limitată de timp. În continuare, arată că nu poate fi primită nici susținerea potrivit căreia textul de lege criticat contravine prevederilor art. 16 și 21 din Legea fundamentală.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că dispoziția de lege criticată dispune numai pentru viitor și nu este aplicabilă situațiilor anterioare intrării în vigoare a Legii nr. 341/2004, fără a încălca principiul neretroactivității prevăzut de art. 15 din Constituție. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 16 din Constituție, se arată că dispozițiile de lege criticate se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nici o discriminare pe considerente arbitrare. Cât privește critica de neconstituționalitate a art. 5 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 341/2004 față de art. 44 alin. (1) din Constituție, se arată că interdicția prevăzută de legiuitor este conformă prevederilor art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției și ale părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. g) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, cu următorul cuprins: *„Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b), precum și la art. 4 alin. (1) beneficiază, pe lângă indemnizația calculată conform prevederilor art. 4, și de următoarele drepturi: (...)*

g) atribuirea, în limita posibilităților, în proprietate și cu clauză de înstrăinare timp de 10 ani de la data dobândirii, a 10.000 m² de teren în extravilan și 500 m² de teren în intravilan — acesta din urmă pentru destinația de locuință, dacă nu a avut sau nu are în proprietate un alt spațiu locativ.“

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. g) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, excepție ridicată de Petru Juravle, Cristina Constantinescu și Ambrozie Duca în dosarele nr. 6.978/2006, nr. 7.105/2006 și nr. 5.991/30/2006 ale Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 martie 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii, ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 44 alin. (2) referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private indiferent de titular.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat instituie o incapacitate temporară de înstrăinare a terenurilor situate în extravilan și în intravilan, ce au fost dobândite în temeiul Legii nr. 341/2004. Această interdicție temporară de înstrăinare reprezintă o limitare a unuia dintre atributele dreptului de proprietate, și anume dispoziția. Limitarea este în deplină conformitate cu prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora *„Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege“*. Așa fiind, conform art. 61 alin. (1) din Constituție, Parlamentul, ca *„unică autoritate legiuitoare a țării“*, are dreptul de a decide instituirea unei asemenea interdicții temporare de înstrăinare.

Referitor la pretinsa încălcare a art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea reține că formula redacțională a textului de lege dedus controlului de constituționalitate nu oferă temei unei atare critici, întrucât nu conține în sine nici o dispoziție cu caracter retroactiv și nici nu rezultă din textul criticat că acesta ar urmări să producă efecte retroactive, textul urmând a-și găsi aplicarea exclusiv de la data intrării în vigoare a Legii nr. 341/2004.

În legătură cu invocarea încălcării principiului egalității în drepturi prevăzut de dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea observă că, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

De asemenea, Curtea constată că prin dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 341/2004 a fost reglementat un caz de scoatere temporară din circuitul civil a terenurilor cu care au fost împrumutate cetățenii aparținând unei categorii sociale, așa cum aceasta a fost definită prin lege, iar nu un caz de îngrijire a liberului acces la justiție. De altfel, este de observat că excepția de neconstituționalitate nu a fost invocată de beneficiarul dreptului de proprietate grevat în modalitatea arătată, ci de reclamanta — pârâtă, care, tocmai în baza liberului acces la justiție, a formulat acțiunea în cauza dedusă judecării.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 311

din 29 martie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 725 alin. 1
din Codul de procedură civilă și ale art. II și art. III din Legea nr. 219/2005
privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000
pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă**

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 725 din Codul de procedură civilă și ale art. II și III din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „SOCOT” — S.A. din Târgu Mureș și Albert Gheorghe Dosa în dosarele nr. 572/2006/C și nr. 1.025/2006/C ale Curții de Apel Târgu Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale pentru minori și familie.

La apelul nominal răspunde mandatarul părților Maria Bianca Bâra, Mihai Albu, Olimpiu Albu și Adriana Sibiu, lipsă fiind autorii excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.425D/2006 și nr. 53D/2007 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Mandatarul părților este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 53D/2007 la Dosarul nr. 2.425D/2006, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, mandatarul prezent solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 22 noiembrie 2006 și 14 decembrie 2006, pronunțate în dosarele nr. 572/2006/C și nr. 1.025/2006/C, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 725 din Codul de procedură civilă și ale art. II și III din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „SOCOT” — S.A. din Târgu Mureș și Albert Gheorghe Dosa în cauze ce au ca obiect

soluționarea unor recursuri declarate împotriva unor decizii pronunțate de Curtea de Apel Târgu Mureș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 21 alin. (3) și art. 129 din Constituție, prin aceea că permit judecarea recursului de către instanța care a soluționat apelul în aceeași cauză. De asemenea, se susține că trimiterea dosarelor pe cale administrativă instanțelor devenite competente să le judece încalcă principiul separației puterilor în stat. În continuare, arată că textele de lege criticate contravin și principiului neretroactivității legii prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale pentru minori și familie arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Deși autorul excepției se referă la dispozițiile art. II și III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, din motivarea excepției se constată că excepția de neconstituționalitate privește art. II și III din Legea nr. 219/2005. De asemenea, din motivarea excepției de neconstituționalitate reiese că autorul acesteia este nemulțumit doar de alin. 1 al art. 725, critica sa vizând doar acest alineat, iar nu întreg articolul.

Astfel, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 725 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. II și III din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005. Art. 725 din Codul de procedură civilă a fost modificat prin art. I pct. 225 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 725 alin. 1 din Codul de procedură civilă: „Dispozițiile legii noi de procedură se aplică, din momentul intrării ei în vigoare, și proceselor în curs de judecată începute sub legea veche, precum și executărilor silite începute sub acea lege.”;

— Art. II din Legea nr. 219/2005: „(1) Procesele în curs de judecată în primă instanță la data schimbării competenței instanțelor legal investite, precum și căile de atac se judecă de instanțele competente, potrivit legii.”

(2) Apelurile aflate pe rolul curților de apel la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența tribunalului se trimit la tribunale.

(3) Recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența curților de apel se trimit la curțile de apel.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1)–(3), trimiterea dosarelor se va face, pe cale administrativă, instanțelor devenite competente să le judece.”;

— Art. III: „Dispozițiile alin. (2) al art. 76 intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2006.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitoare la separația puterilor în stat, art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii, art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 519 din 20 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 12 iulie 2006, a statuat că dispozițiile art. 725 alin. 1 din Codul de procedură civilă instituie regula de drept comun ce constă în aplicarea imediată a legii procesuale noi, aceeași instanță putând fi investită cu soluționarea a două căi de atac în aceeași cauză, ceea ce nu relevă însă niciun fine de neconstituționalitate.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005, se constată că asupra constituționalității textelor de lege criticate Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 137 din 21 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 14 martie 2006. Cu acel prilej, Curtea a reținut că reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul competenței sale, astfel cum este determinată prin

dispozițiile art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, potrivit cărora „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”, iar „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”.

Potrivit art. II din Legea nr. 219/2005, apelurile aflate pe rolul curților de apel la data intrării în vigoare a legii și care, potrivit acesteia, sunt de competența tribunalului se trimit la tribunal, iar, în mod similar, recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data intrării în vigoare a legii și care, potrivit acesteia, sunt de competența curților de apel se trimit la curțile de apel. În toate aceste cazuri, trimiterea dosarelor la instanțele competente potrivit legii noi se face pe cale administrativă, fără a se mai pronunța o hotărâre de declinare a competenței. Soluția trimiterii pe cale administrativă a dosarelor s-a impus pentru a se evita pe cât posibil tergiversarea soluționării cauzelor. Chiar dacă, prin efectul aplicării imediate a noii reglementări referitoare la competența materială, aceeași instanță urmează să soluționeze o cale de atac împotriva propriei sale hotărâri, soluția legislativă adoptată nu relevă niciun fine de neconstituționalitate. Astfel, dincolo de faptul că ne aflăm în prezența unei reglementări cu caracter tranzitoriu, soluționarea aparține unor complete cu o compunere diferită, iar părțile beneficiază de toate drepturile și garanțiile procesuale menite să le asigure dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil. Mai mult, noua soluție legislativă nu instituie nicio discriminare și, ca atare, nu contravine nici principiului egalității de tratament între subiectele de drept.

Totodată, Curtea a reținut că dispozițiile legale ce fac obiectul excepției nu aduc nicio atingere principiului imparțialității instanțelor judecătorești, în contextul dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 21 din Legea fundamentală și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Judecarea recursului de către aceeași instanță care a soluționat apelul, dar în complete diferite, nu constituie, în sine, o prezumție a lipsei de imparțialitate a judecătorilor care se pronunță asupra recursului. Cele două căi de atac — apelul și recursul — sunt guvernate de reguli procedurale distincte, menite să asigure realizarea dreptului la un proces echitabil.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 725 din Codul de procedură civilă și ale art. II și III din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „SOCOT” — S.A. din Târgu Mureș și Albert Gheorghe Dosa în dosarele nr. 572/2006/C și nr. 1.025/2006/C ale Curții de Apel Târgu Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale pentru minori și familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 martie 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 315

din 29 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598, art. 599, art. 600 și art. 601 din Codul de procedură civilă

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598, art. 599, art. 600 și art. 601 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Asigurare Reasigurare Astra” — S.A. din București în Dosarul nr. 38.258/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 38.258/3/2006, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598, art. 599, art. 600 și art. 601 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Asigurare Reasigurare Astra” — S.A. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că, în conformitate cu prevederile procedurale criticate, o terță persoană poate pretinde și obține de la instanța de judecată împiedicarea titularului dreptului de proprietate asupra unui bun să exercite în mod direct și absolut atribuțiile conferite de calitatea de proprietar. Situația titularului dreptului este cu atât mai gravă cu cât persoana pretins interesată nu are niciun drept consfințit printr-o hotărâre judecătorească și nici măcar aparența unui drept stabilită pe calea unei ordonanțe președințiale.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială arată că sechestrul judiciar are drept scop conservarea unui bun determinat și apare ca o măsură rațională, pe care legiuitorul are competența să o adopte, în conformitate cu prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598, art. 599, art. 600 și art. 601 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât sechestrul judiciar reprezintă o măsură cu caracter facultativ, pe care instanța de judecată o poate admite în ipoteza în care există o serie de împrejurări de natură să pună în pericol existența bunului și care justifică luarea acestei măsuri energice.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctul lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 598, art. 599, art. 600 și art. 601 din Codul de procedură civilă, referitoare la sechestrul judiciar.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 44 alin. (2) teza întâi referitoare la garantarea proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile legale criticate reprezintă secțiunea a III-a „*Sechestrul judiciar*” a capitolului IV „*Măsurile asigurătorii*” din Cartea a VI-a „*Proceduri speciale*” a Codului de procedură civilă.

Curtea constată că, asupra criticii având un atare obiect, s-a pronunțat în mai multe rânduri, de exemplu prin Decizia nr. 59/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, sau prin Decizia nr. 621/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.125 din 13 decembrie 2005, respingând excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că „înființarea unui atare sechestrul nu poate fi condiționată de dovada existenței unei creanțe certe, lichide și exigibile, ipoteză în care antamarea unei asemenea proceduri ar fi superfluă, de vreme ce creditorul are posibilitatea să procedeze la valorificarea silită a acesteia, ci exclusiv de aceea a unui interes rezultând din existența unei creanțe neajunse la scadență sau litigioase și a unei stări de pericol induse de conduita debitorului în ceea ce privește posibilitatea valorificării ulterioare a respectivei creanțe. De asemenea, în condițiile în care procedura sechestrului judiciar exclude antamarea fondului, iar măsura dispusă are caracter provizoriu, fiind impusă și justificată prin finalitatea înfățișată, nu se poate susține că, prin intermediul ei, s-ar institui o prezumție de culpă în sarcina debitorului.”

Pe de altă parte, Curtea a constatat că, în argumentarea criticii sale, „autorul excepției pleacă de la o premisă greșită constând în absolutizarea exercițiului

prerogativelor dreptului său de proprietate, făcând abstracție de prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit căruia «conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege», precum și de cele ale art. 136 alin. (5), care consacră caracterul inviolabil al proprietății private, «în condițiile legii organice».

Potrivit acestor dispoziții, legiuitorul ordinar este așadar competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Sub acest aspect, Curtea constată că prin reglementarea dedusă controlului legiuitorului nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale.

Mai mult, potrivit art. 600 din Codul de procedură civilă, cererea de sechestră judiciar se judecă, în mod obligatoriu, cu citarea părților, această procedură având deci caracter contencios. Cu acest prilej, părțile pot învedera instanței

împrejurările care să justifice sau nu luarea unei asemenea măsuri, beneficiind de toate garanțiile procesuale prevăzute de lege.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește dispozițiile art. 601 din Codul de procedură civilă, Curtea reține că acestea instituie un caz de excepție, respectiv numirea unui administrator-sechestră provizoriu printr-o încheiere irevocabilă dată fără citarea părților. O astfel de măsură poate fi adoptată numai în cazuri urgente, care trebuie apreciate în concret de instanța de judecată, și care au în vedere împrejurări de o gravitate sporită ce pun în pericol posibilitatea de conservare ulterioară a bunurilor. Numirea administratorului provizoriu poate dura numai până la soluționarea cererii de sechestră judiciar, întrucât însăși măsura adoptată de președintele instanței în aceste condiții are caracter temporar.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598, art. 599, art. 600 și art. 601 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Asigurare Reasigurare Astra” — S.A. din București în Dosarul nr. 38.258/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 martie 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 394

din 17 aprilie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 116 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, art. 11 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici și ale pct. I A) din anexa la Legea nr. 188/1999

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Legea nr. 251/2006, excepție ridicată de Ivan Vasile Ivanoff în Dosarul nr. 8.753/120/2006 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 29 martie 2007 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, în urma deliberărilor, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 17 aprilie 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 120 alin. (8) din Legea nr. 286/2006 pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, art. 11 pct. 16 din Legea nr. 251/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici și ale pct. I A) din anexa la

Prin Încheierea din 7 decembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 8.753/120/2006, **Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 120 alin. (8) din Legea nr. 286/2006 pentru modificarea și completarea Legii administrației publice**

locale nr. 215/2001, art. 11 pct. 16 din Legea nr. 251/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici și ale pct. I A) din anexa la Legea nr. 251/2006“. Excepția a fost ridicată de Ivan Vasile Ivanoff în cadrul unei cereri de chemare în judecată prin care solicită modificarea parțială a unei hotărâri a Consiliului Județean Dâmbovița.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele de lege menționate încalcă dreptul la carieră și la stabilitate în funcție, astfel cum acestea sunt garantate de art. 1 alin. (3) din Constituție. Menționează, în acest sens, că prin apariția celor două legi — respectiv legile nr. 286/2006 și nr. 251/2006, în baza cărora Consiliul Județean Dâmbovița a emis o hotărâre prin care autorul excepției este retrogradat din postul de înalt funcționar public într-un post ca funcție de conducere, a fost încălcat flagrant dreptul său la carieră.

Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ, fără a-și preciza clar opinia, arată că prin efectul textelor de lege criticate „funcționarul public, al cărui drept la carieră este garantat, alături de celelalte drepturi, de Constituție, și care ajunsese la statutul de înalt funcționar public, se poate găsi în fața unei retrogradări, prin efectul legii, când, din înalt funcționar public, devine funcționar public de conducere”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul apreciază că, în realitate, obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 120⁸ din Legea administrației publice nr. 215/2001, art. 11 și ale pct. I A din anexa la Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, care au fost introduse prin Legea nr. 286/2006, respectiv Legea nr. 251/2006. Din cuprinsul textelor de lege criticate rezultă cu claritate că secretarul comunei, orașului, municipiului, județului și al subdiviziunii administrativ-teritoriale a municipiilor este funcționar public care îndeplinește o funcție publică de conducere, nefiind inclus în categoria înalților funcționari publici. De altfel, categoriile de înalți funcționari publici sunt expres și limitativ prevăzute de lege, în funcție de voința legiuitorului, dintre acestea făcând parte persoane încadrate în organe centrale ale administrației publice sau reprezentanți ai Guvernului. Aceste dispoziții nu contravin însă prevederilor art. 1 alin. (3) din Constituție, deoarece dreptul la carieră și dreptul la stabilitate în funcție nu reprezintă drepturi fundamentale garantate de Constituție, iar Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici cuprinde suficiente dispoziții care să asigure stabilitatea în funcție și, în egală măsură, promovarea acestora în condiții de transparență.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile pct. 100, referitor la art. 120⁸ din Legea nr. 286/2006 pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, ale pct. 16, art. 11 și pct. I lit. a) din anexa la Legea nr. 251/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici sunt în acord cu prevederile art. 1 alin. (3) din Constituție. Textele legale criticate instituie reguli cu privire la condițiile pentru numirea în funcție a secretarilor unităților administrativ-teritoriale și stabilesc persoanele care fac parte din categoria înalților funcționari publici, fără ca prin acesta să fie încălcat, sub niciun aspect, principiul supremației Constituției, trăsăturile și valorile supreme ale statului român.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile „art. 120 alin. (8) din Legea nr. 286/2006 pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, art. 11 pct. 16 din Legea nr. 251/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici și a pct. I A) din anexa la Legea nr. 251/2006”. În realitate însă obiectul excepției îl formează prevederile art. 116 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, introduse, anterior republicării legii, prin art. 1 pct. 100 din Legea nr. 286/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 18 iulie 2006, ale art. 11 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 22 martie 2004, modificat prin art. 1 pct. 16 din Legea nr. 251/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 4 iulie 2006, precum și ale pct. I A) din anexa la Legea nr. 188/1999, astfel cum a fost modificată prin anexa la Legea nr. 251/2006. Textele criticate au următorul conținut:

— Art. 116 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001: „(1) *Fiecare unitate administrativ-teritorială și subdiviziune administrativ-teritorială a municipiilor are un secretar salarizat din bugetul local. Secretarul comunei, orașului, municipiului, județului și al subdiviziunii administrativ-teritoriale a municipiilor este funcționar public de conducere, cu studii superioare juridice sau administrative. Secretarul se bucură de stabilitate în funcție.*

(2) *Secretarul unității administrativ-teritoriale nu poate fi membru al unui partid politic, sub sancțiunea destituirii din funcție.*

(3) *Secretarul unității administrativ-teritoriale nu poate fi soț, soție sau rudă de gradul întâi cu primarul sau cu viceprimarul, respectiv cu președintele sau vicepreședintele consiliului județean, sub sancțiunea eliberării din funcție.*

(4) *Recrutarea, numirea, suspendarea, modificarea, încetarea raporturilor de serviciu și regimul disciplinar ale secretarului unității administrativ-teritoriale se fac în conformitate cu prevederile legislației privind funcția publică și funcționarii publici.”;*

— Art. 11 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici: „*Categoria înalților funcționari publici cuprinde persoanele care sunt numite în una dintre următoarele funcții publice:*

a) *secretar general al Guvernului și secretar general adjunct al Guvernului;*

b) *secretar general din ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;*

c) *prefect;*

d) *secretar general adjunct din ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;*

e) *subprefect;*

f) *inspector guvernamental.”;*

— Pct. I A) din anexa la Legea nr. 188/1999: „*Funcții publice generale*

A) *Funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici*

1. *secretar general al Guvernului;*
2. *secretar general adjunct al Guvernului;*
3. *secretar general din ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;*
4. *secretar general adjunct din ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;*
5. *prefect;*
6. *subprefect;*
7. *inspector guvernamental.“*

În motivarea excepției autorul acesteia susține încălcarea dreptului la carieră și la stabilitate în funcție, astfel cum acestea sunt garantate de art. 1 alin. (3) din Constituție, referitoare la valorile supreme ale statului român.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul excepției consideră că modificările aduse Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici — prin Legea nr. 286/2006, respectiv Legea nr. 251/2006 — i-au afectat dreptul la carieră și dreptul la stabilitate în funcție, deoarece, în baza unui examen național, susținut în anul 2003, a fost atestat pe post în funcția de secretar al județului, funcție prevăzută inițial în categoria înalților funcționari publici, iar prin dispozițiile legale criticate a fost retrogradat în categoria funcțiilor publice de conducere, ceea ce, în opinia sa, contravine prevederilor art. 1 alin. (3) din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost motivată, Curtea constată următoarele:

Potrivit expunerii de motive la proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici „pentru punerea în aplicare a Programului de guvernare pentru perioada 2005—2008 și în scopul îndeplinirii măsurilor cuprinse în Planul de măsuri prioritare pentru integrarea europeană se impun modificarea și completarea cadrului normativ în domeniul funcției publice“. În acest context, prin modificările aduse Legii nr. 188/1999 „se transpune în domeniul funcției publice principiul descentralizării. În acest sens, se face o distincție clară între regimul general al raporturilor juridice dintre funcționarii publici și stat și regimul general al raporturilor juridice între funcționarii publici și administrația publică locală“.

Astfel, potrivit art. 7¹ din Legea nr. 188/1999 — „(1) **Funcțiile publice de stat sunt funcțiile publice stabilite și avizate, potrivit legii, în cadrul ministerelor, organelor de**

specialitate ale administrației publice centrale, precum și în cadrul autorităților administrative autonome.

(2) **Funcțiile publice teritoriale sunt funcțiile publice stabilite și avizate, potrivit legii, în cadrul instituției prefectului, serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale.**

(3) **Funcțiile publice locale sunt funcțiile publice stabilite și avizate, potrivit legii, în cadrul aparatului propriu al autorităților administrației publice locale și al instituțiilor publice subordonate acestora.“**

În ceea ce privește **categoria înalților funcționari publici**, se precizează că aceștia realizează managementul de nivel superior în administrația publică centrală și în autoritățile administrative autonome.

Pe această linie, „un aspect important îl reprezintă modificarea prevederilor legale privind categoria înalților funcționari publici și regândirea acesteia“; „stabilirea regulilor generale privind condițiile de ocupare a unei funcții publice din categoria înalților funcționari, modul de organizare a concursului, de recrutare, evaluare, perfecționare profesională și mobilitate a funcționarilor publici din această categorie“.

Dispozițiile legale criticate stabilesc, pe de o parte, statutul de funcționar public de conducere al secretarului județului, iar, pe de altă parte, persoanele care pot ocupa funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici.

Stabilind funcțiile publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici, legiuitorul a inclus în cadrul acestora numai pe acelea aferente administrației publice centrale și autorităților administrative autonome.

Prin modificările aduse celor două legi, legiuitorul, păstrând în cadrul funcțiilor publice generale funcția de secretar al județului, a optat ca aceasta să fie încadrată în categoria funcțiilor publice de conducere, pentru considerentele menționate mai sus.

Aceste dispoziții legale nu pot fi considerate contrare prevederilor art. 1 alin. (3) din Constituție, care statuează că „România este stat de drept“, iar „drepturile și libertățile reprezintă valori supreme“, care „sunt garantate“, deoarece tocmai rolul preeminent al legii în guvernarea țării este de esență a statului de drept.

Totodată, Curtea reține că noțiunea de drept la carieră evocă garantarea prin lege a vocației funcționarului public la avansare, promovare și stabilitate. Faptul de a deține o anumită funcție, care ulterior, păstrată fiind, este încadrată într-o altă categorie nu poate afecta în substanța sa dreptul la carieră, drept care totodată nu este un drept absolut.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 116 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, art. 11 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici și ale pct. I A) din anexa la Legea nr. 188/1999, excepție ridicată de Ivan Vasile Ivanoff în Dosarul nr. 8.753/120/2006 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 aprilie 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind stabilirea unor măsuri de reorganizare a Ministerului Economiei și Finanțelor

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, pentru eficientizarea și reorganizarea activității în cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor, elemente care vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Comisia Națională de Prognoză, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, trece din subordinea Guvernului și coordonarea secretarului general al Guvernului în subordinea Ministerului Economiei și Finanțelor.

Art. 2. — Comisia Națională de Prognoză este finanțată de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Economiei și Finanțelor.

Art. 3. — Drepturile specifice, inclusiv cele de natură salarială, obligațiile și răspunderea personalului Comisiei Naționale de Prognoză, care se preia integral, se păstrează în noua structură de organizare și funcționare a Ministerului Economiei și Finanțelor.

Art. 4. — Ordonatorului de credite bugetare al Comisiei Naționale de Prognoză, finanțate din bugetul de stat prin bugetul Ministerului Economiei și Finanțelor, îi revin toate obligațiile prevăzute de reglementările în vigoare pentru ordonatorul terțiar de credite bugetare.

Art. 5. — Protocolul de predare-preluare se încheie în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și cuprinde, în principal, prevederile bugetare, execuția bugetară până la data preluării, structurile de personal preluate, precum și celelalte drepturi și obligații ale Comisiei Naționale de Prognoză.

Art. 6. — Președintele și vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, denumită în continuare *Agencia*, beneficiază de prevederile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 32/1998 privind organizarea cabinetului demnitarului din administrația publică centrală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că în cadrul Agenției, în subordinea președintelui, se organizează și funcționează cabinetul demnitarului. Numărul maxim de posturi din cabinetul președintelui Agenției este cel prevăzut la nr. crt. 4 din anexa nr. 1 la Ordonanța Guvernului

nr. 32/1998, cu modificările ulterioare, iar numărul maxim de posturi din cabinetele vicepreședinților Agenției este cel prevăzut la nr. crt. 5 din anexa nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 32/1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — (1) Agenția are un secretar general, înalt funcționar public, numit în condițiile legii.

(2) Secretarul general al Agenției îndeplinește atribuțiile prevăzute la art. 49 alin. (1) și (2) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Secretarul general al Agenției poate îndeplini și alte însărcinări prevăzute de regulamentul de organizare și funcționare al Agenției ori încredințate de președinte.

Art. 8. — (1) Drepturile conferite de actele normative în vigoare personalului Ministerului Finanțelor Publice sunt păstrate, în urma aplicării prevederilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, pentru personalul preluat de Ministerul Economiei și Finanțelor.

(2) De drepturile prevăzute la alin. (1) beneficiază și personalul preluat de Ministerul Economiei și Finanțelor, în urma aplicării prevederilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2007, de la Ministerul Economiei și Comerțului, aferent activității de economie.

Art. 9. — Dispozițiile actelor normative privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Prognoză se modifică potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 10. — În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Economiei și Finanțelor va supune Guvernului spre adoptare proiectul de act normativ pentru organizarea și funcționarea Agenției.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul economiei și finanțelor,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu,
secretar de stat
Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,
Paul Păcuraru

București, 25 aprilie 2007.

Nr. 29.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar și superior de stat în anul școlar/universitar 2007—2008

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 54 și art. 141 lit. b) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă cifrele de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat finanțat de la bugetele locale și pentru învățământul preuniversitar militar finanțat de la bugetul de stat, precum și numărul de locuri din instituțiile de învățământ superior de stat, pentru anul

școlar/universitar 2007—2008, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Structura anului de învățământ preuniversitar și a celui universitar va fi stabilită prin ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Cristian Mihai Adomniței

Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,
Paul Păcuraru

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

Ministrul apărării,
Teodor Viorel Meleşcanu
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 25 aprilie 2007.
Nr. 389.

ANEXĂ

CIFRELE DE ȘCOLARIZARE
pentru anul școlar/universitar 2007—2008 la toate gradele învățământului de stat

I. Învățământ preșcolar	
Numărul copiilor cuprinși în grădinițe, total	645.000
II. Învățământ primar	
Numărul elevilor în clasele I—IV	900.000
III. Învățământ secundar	
1. Învățământ gimnazial	
Numărul elevilor în clasele V—VIII, total	1.000.000
din care:	
a) învățământ de zi	985.000
b) învățământ seral, cu frecvență redusă și la distanță	15.000
2. Învățământ liceal:	
a) numărul elevilor în clasa a IX-a, învățământ de zi	147.000 ¹⁾
b) numărul elevilor în clasa a IX-a, învățământ seral și/sau cu frecvență redusă	8.000 ²⁾
c) numărul elevilor în clasa a XI-a, învățământ seral și/sau cu frecvență redusă	28.000 ³⁾
d) numărul elevilor în clasa a XII-a, învățământ de zi și/sau seral	68.000 ⁴⁾
3. Învățământ profesional:	
a) numărul elevilor în anul I la școlile de arte și meserii	92.000
b) numărul elevilor în anul de completare	90.000
4. Învățământ postliceal	
Numărul elevilor în anul I, total	1.592
din care:	
a) învățământ special	150

b) învățământ militar (Ministerul Internelor și Reformei Administrative și Ministerul Apărării) 1.442

IV. Învățământ de artă și sportiv

1. Numărul total de elevi în clasele și grupele cu program de muzică, arte plastice și coregrafie (exclusiv învățământul liceal) 21.500
 2. Numărul total de elevi în școlile cu program sportiv (exclusiv învățământul liceal) 17.000
 3. Numărul total de elevi care se pregătesc pe linie sportivă școlară 53.000

V. Învățământ special pentru preșcolari și elevi cu deficiențe și boli cronice

1. Numărul copiilor cuprinși în grădinițe pentru copii cu deficiențe și în grupe de copii cu boli cronice din cadrul unităților sanitare 2.700
 2. Numărul elevilor cu deficiențe și/sau boli cronice din școlile cu clasele I—VIII 23.000⁵⁾
 3. Numărul elevilor din învățământul profesional pentru deficienți (anul I) 4.000⁵⁾
 4. Numărul elevilor din licee speciale:
 — clasa a IX-a 250
 — clasa a XI-a, învățământ seral și/sau cu frecvență redusă 100⁶⁾

VI. Învățământ superior

Numărul locurilor pentru studii:

1. universitare de licență (anul I) 57.216⁷⁾
 2. de masterat 18.979⁷⁾
 3. postuniversitare de specializare 620⁸⁾
 4. universitare — rezidențiat 2.500⁹⁾
 5. universitare de doctorat 1.685⁷⁾

VII. Numărul de locuri cu finanțare totală sau parțială din bugetul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului pentru tinerii de origine română din Republica Moldova, țări învecinate și diasporă

1. Învățământ preuniversitar

Numărul total de locuri, 1.250
 din care:

a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă 950
 b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă 300

2. Învățământ superior

2.1. Numărul locurilor pentru studii universitare de licență (anul I), total 1.650
 din care:

a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă 1.350
 b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă 300

2.2. Numărul locurilor pentru studii universitare de masterat, total 530⁹⁾
 din care:

a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă 300
 b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă 230

2.3. Numărul locurilor pentru studii universitare de doctorat, total 70
 din care:

a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă 50
 b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă 20

3. Numărul total de luni-bursă, total 500
 din care:

a) stagii de specializare pentru cadre didactice 300
 b) mobilități studențești/practică studenți 200

VIII. Numărul de locuri cu finanțare totală sau parțială din bugetul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului pentru cetățenii străini, conform documentelor bilaterale de cooperare internațională și unor oferte unilaterale ale statului român

1. Învățământ preuniversitar

Numărul total de locuri, 125
 din care:

a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă 5
 b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă 120

2. Învățământ superior

2.1. Numărul locurilor pentru studii universitare de licență (anul I), total 264
 din care:

a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă 214

b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă	50
2.2. Numărul locurilor pentru studii universitare de masterat, total	98 ⁹⁾
din care:	
a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă	88
b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă	10
2.3. Numărul locurilor pentru studii universitare de doctorat, total	109
din care:	
a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă	89
b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă	20
3. <u>Numărul total de luni-bursă,</u>	1.700
din care:	
a) stagii de specializare învățământ superior	700
b) stagii de specializare învățământ postuniversitar	1.000

1) Inclusiv învățământul liceal militar (Ministerul Apărării).

2) Clase de început organizate pentru absolvenții învățământului gimnazial, care nu au urmat o formă de învățământ liceal și care au împlinit vârsta de 18 ani până la data de 31 decembrie 2007 inclusiv.

3) Clase de început organizate pentru absolvenții școlilor profesionale care doresc să își continue studiile.

4) Clase de început organizate numai pentru absolvenții anului de completare care doresc să își continue studiile.

5) Inclusiv pentru învățământul organizat de Ministerul Justiției.

6) Clase de început organizate pentru absolvenții școlilor profesionale speciale care doresc să își continue studiile.

7) Inclusiv învățământul militar (Ministerul Internelor și Reformei Administrative, Ministerul Apărării și Serviciul Român de Informații).

8) Pentru învățământul militar (Ministerul Apărării).

9) Inclusiv locurile pentru rezidențiat.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**pentru numirea domnului Ionel Muscalu
în calitatea de membru al Consiliului de administrație
al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă
și în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă**

În temeiul art. 15 lit. e) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 12 alin. (1) lit. a) și al art. 19 alin. (1) și (3) din Legea nr. 202/2006 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ionel Muscalu se numește în calitatea de membru al Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă și în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

București, 4 mai 2007.
Nr. 120.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**privind trecerea doamnei Gina Bâra din funcția publică de secretar general adjunct
al Ministerului Economiei și Finanțelor în funcția publică de secretar general adjunct
al Ministerului Justiției**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 11 lit. b) și al art. 18 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 33 alin. (1) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei general adjunct al Ministerului Economiei și Finanțelor în funcția decizii, doamna Gina Bâra trece din funcția publică de secretar publică de secretar general adjunct al Ministerului Justiției.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

București, 4 mai 2007.
Nr. 121.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**privind unele măsuri pentru reactualizarea componenței nominale a Comisiei
pentru bursa specială „Guvernul României“, aprobată prin Decizia primului-ministru nr. 393/2005**

Având în vedere propunerea formulată de președintele Comisiei pentru bursa specială „Guvernul României“, prin Adresa înregistrată sub nr. 5/2.254/CPT din 25 aprilie 2007,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 8 alin. (3) lit. i) și j) și alin. (7) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 157/2004 privind instituirea bursei speciale „Guvernul României“ pentru formarea managerilor din sectorul public, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.516/2004, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Art. 1. — Domnul Ioan Roșca, director general al Agenției Naționale de Presă „Rompres“, se numește în calitate de membru al Comisiei pentru bursa specială „Guvernul României“.

Art. 2. — (1) Domnul Răzvan Cîrîcă se revocă din calitate de membru al Comisiei pentru bursa specială „Guvernul României“.

(2) Domnul Florin Bănățeanu, șeful Secțiunii socio-economice din cadrul Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare din România, se numește în calitate de

membru al Comisiei pentru bursa specială „Guvernul României“.

Art. 3. — Anexa la Decizia primului-ministru nr. 393/2005 privind aprobarea componenței nominale a Comisiei pentru bursa specială „Guvernul României“, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 2 august 2005, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Punctul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Nume și prenume	Funcția/Structura reprezentată	Calitatea în cadrul comisiei
„15.	Ioan Roșca	Director general al Agenției Naționale de Presă „Rompres“	membru“

2. După punctul 15 se introduce un nou punct, punctul 16, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Nume și prenume	Funcția/Structura reprezentată	Calitatea în cadrul comisiei
„16.	Florin Bănățeanu	Șeful Secțiunii socioeconomice din cadrul Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare din România	membru“

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

București, 4 mai 2007.
Nr. 122.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI
AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTI-DOPING

ORDIN

pentru aprobarea modelului și conținutului legitimației de control utilizate de persoanele cu atribuții de constatare și sancționare a contravențiilor prevăzute de Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport

Având în vedere prevederile art. 54 alin. (4) din Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport și ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 11 alin. (2) din Legea nr. 227/2006,

președintele Agenției Naționale Anti-Doping emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă modelul și conținutul legitimației de control utilizate de persoanele cu atribuții de constatare și sancționare a contravențiilor prevăzute de Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Persoanele împuternicite de președintele Agenției Naționale Anti-Doping să acționeze ca agenți constatare pentru constatarea și aplicarea sancțiunilor prevăzute de Legea nr. 227/2006, conform legii, primesc o legitimație de control.

(2) Legitimația de control atestă o împuternicire specială a titularului și are prevăzut spațiu pentru viză semestrială.

Art. 3. — Evidența legitimațiilor de control se ține într-un registru special în care se vor menționa, pentru fiecare legitimație, seria, numărul de ordine, numele, prenumele și funcția titularului.

Art. 4. — (1) Atunci când calitatea de agent constator a titularului legitimației încetează, acesta o va preda Agenției Naționale Anti-Doping, în vederea anulării, ce va fi consemnată în evidență.

(2) Pierderea sau furtul legitimației se comunică Agenției Naționale Anti-Doping în termen de 15 zile, atrăgând anularea acesteia, după publicarea anunțului în presă.

Art. 5. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin atrage răspunderea materială, civilă sau penală, după caz, potrivit legii.

Art. 6. — Direcția economică, resurse umane și administrativ va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Agenției Naționale Anti-Doping,
Florin Trandafir Man,
vicepreședinte

București, 2 mai 2007.
Nr. 54.

**MODELUL
și conținutul legitimației de control**

<p style="text-align: center;">- recto -</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 10px;"> <p style="text-align: center;">GUVERNUL ROMÂNIEI AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTI-DOPING</p> <p style="text-align: center;">LEGITIMAȚIE DE CONTROL</p> <p style="text-align: center;">seria nr.</p> <div style="display: flex; justify-content: space-between; align-items: flex-start;"> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center; width: 100px; height: 100px;">Foto</div> <div style="width: 80%;"> <p>Nume:</p> <p>Prenume:</p> <p>Funcția:</p> <p>B.I./C.I. serie ... nr.</p> </div> </div> <p style="text-align: center;">PREȘEDINTE Graziela Elena Văjială</p> <p>Data emiterii: .../.../..... Legitimația nu este transmisibilă.</p> </div>	<p style="text-align: center;">- verso -</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 10px;"> <p style="text-align: center;">VIZE SEMESTRIALE</p> <table style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td colspan="2">Anul 2007</td> </tr> <tr> <td style="border: 1px solid black; padding: 5px;">Semestrul I</td> <td style="border: 1px solid black; padding: 5px;">Semestrul II</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Anul 2008</td> </tr> <tr> <td style="border: 1px solid black; padding: 5px;">Semestrul I</td> <td style="border: 1px solid black; padding: 5px;">Semestrul II</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Anul 2009</td> </tr> <tr> <td style="border: 1px solid black; padding: 5px;">Semestrul I</td> <td style="border: 1px solid black; padding: 5px;">Semestrul II</td> </tr> </table> <p style="font-size: small; text-align: center;">Posesorul acestei legitimații de control este împuternicit(ă) să verifice aplicarea Legii nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, să încheie acte de constatare și să aplice sancțiuni contravenționale, pe întreg teritoriul României.</p> </div>	Anul 2007		Semestrul I	Semestrul II	Anul 2008		Semestrul I	Semestrul II	Anul 2009		Semestrul I	Semestrul II
Anul 2007													
Semestrul I	Semestrul II												
Anul 2008													
Semestrul I	Semestrul II												
Anul 2009													
Semestrul I	Semestrul II												

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

privind eliberarea actelor de studii postliceale absolvenților cursurilor de echivalare, cu durata de un an, cursuri organizate în baza Hotărârii Guvernului nr. 797/1997

În temeiul Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 223/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă eliberarea actelor de studii care certifică absolvirea nivelului de învățământ postliceal, absolvenților de liceu sanitar, promoțiile 1976—1994 inclusiv, care au urmat și au promovat cursul cu durata de un an în vederea echivalării studiilor cu cele de nivel postliceal.

(2) Au dreptul să solicite eliberarea actelor de studii menționate la alin. (1) și a foilor matricole, anexe la acestea, numai absolvenții prevăzuți la alin. (1), cărora nu li s-au eliberat astfel de acte de studii înainte de intrarea în vigoare a prezentului ordin.

Art. 2. — (1) Pentru absolvenții menționați la art. 1 pentru care există documente școlare (cataloge, registre matricole etc.), eliberarea actelor de studii prevăzute la art. 1 se face la cerere, fără examen, de către unitățile de

învățământ organizatoare ale examenului de absolvire a cursului cu durata de un an în vederea echivalării studiilor cu cele de nivel postliceal.

(2) Pentru absolvenții menționați la art. 1 pentru care nu există documente școlare (cataloge, registre matricole etc.) privind parcurgerea cursului de echivalare cu durata de un an, se procedează la susținerea unui examen de reconstituire a situațiilor școlare.

Art. 3. — (1) Absolvenții menționați la art. 1 și 2 primesc acte de studii care certifică absolvirea nivelului de învățământ postliceal, după cum urmează:

a) absolvenții cursurilor de echivalare, care au promovat examenul de finalizare a studiilor postliceale sanitare anterior anului 1996, primesc diplomă de absolvire a școlii

postliceale de specialitate, conform reglementărilor legale în vigoare în acea perioadă;

b) absolvenții cursurilor de echivalare, care au promovat examenul de finalizare a studiilor postliceale sanitare în intervalul 1996—1999, primesc certificat de absolvire a școlii postliceale, conform reglementărilor legale în vigoare în acea perioadă.

(2) Completarea diplomelor/certificatelor de absolvire a școlii postliceale pentru absolvenții cursurilor de echivalare se face astfel:

— pe fața diplomei/certificatului, în caseta 1 la rândul 5, și pe cotor, în caseta 1 la rândul 7, după sintagma „a urmat cursurile școlii postliceale“ se va adăuga „Conform Hotărârii Guvernului nr. 797/1997“, caseta ce urmează după sintagma „durata de școlarizare“, pe fața diplomei și pe cotor, se va completa cu „1 an“;

— pe verso, caseta „Situția promovării pe ani de studii“ se barează; nu se semnează și nu se ștampilează;

— pe verso, în caseta 2, la „Situția la examenul de absolvire“ se completează numele unității de învățământ organizatoare a examenului de absolvire din localitatea, apoi sesiunea și anul susținerii examenului de absolvire. La rubricile „Disciplinele de examen“ se va completa lista probelor susținute în cadrul examenului de absolvire, conform metodologiei în vigoare la data desfășurării examenului. Aceste probe pot fi: „proba practică“, „proba scrisă“ și „lucrare de diplomă“.

Art. 4. — Foaia matricolă-anexă la diploma/certificatul de absolvire a școlii postliceale se eliberează la cerere și se completează respectându-se planul de învățământ pentru cursul de echivalare, conform specialității parcurse.

Art. 5. — (1) Diplomele/certIFICATELE de absolvire a școlii postliceale se întocmesc, se semnează și se ștampilează în termen de 60 de zile de la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Diplomele/certIFICATELE de absolvire se semnează și se ștampilează de către persoanele indicate pe tipizat din actuala structură a unității de învățământ organizatoare a examenului de finalizare.

(3) Eliberarea diplomei/certificatului de absolvire a școlii postliceale se face în baza următoarelor documente:

- cererea solicitantului;
- copia legalizată de pe certificatul de naștere;
- copia legalizată de pe certificatul de căsătorie (dacă este cazul schimbării numelui);
- copia legalizată de pe diploma de bacalaureat a liceului sanitar, promoțiile 1976—1994 inclusiv;
- copia legalizată de pe certificatul de calificare (atestat) obținut la absolvirea liceului sanitar, din care să reiasă susținerea examenului de calificare;
- adeverința de salariat și vechimea în profilul respectiv la data înscrierii la cursul de echivalare sau copia de pe carnetul de muncă, care se certifică de secretariatul unității de învățământ;
- copia adeverinței eliberate de unitatea de învățământ, prin care se face dovada parcurgerii și finalizării cursului de echivalare.

Art. 6. — Conducerile unităților de învățământ care eliberează actele de studii pentru absolvenții menționați la

art. 1 și 2 iau măsuri pentru inventarierea și arhivarea documentelor școlare care fac obiectul prezentului ordin, precum și a documentelor depuse de solicitant conform art. 5 alin. (3).

Art. 7. — (1) În vederea susținerii examenului de reconstituire prevăzut la art. 2 alin. (2), conducerile unităților de învățământ, împreună cu inspectorul școlar responsabil cu actele de studii la nivelul inspectoratului școlar, întocmesc două procese-verbale de constatare a situației documentelor școlare din arhivă, starea de fapt și, eventual, motivele inexistenței acestora. Cele două procese-verbale întocmite au valoare de original. Un exemplar se înaintează Ministerului Educației și Cercetării*) — Direcția generală management învățământ preuniversitar, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I. Al doilea exemplar al procesului-verbal se arhivează în unitatea de învățământ.

(2) Unitățile de învățământ organizatoare ale cursului de echivalare organizează examen de reconstituire a situațiilor școlare pentru absolvenții prevăzuți la art. 2 alin. (2), prin susținere de probe scrise la toate disciplinele cuprinse în planul de învățământ pentru cursul de echivalare.

(3) Instrucțiunile privind organizarea și desfășurarea examenului pentru reconstituirea situațiilor școlare sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(4) Absolvenții menționați la art. 2 alin. (2), proveniți de la școlile postliceale sanitare de stat care s-au desființat, susțin examenul de reconstituire a situațiilor școlare la școlile postliceale prevăzute în anexă.

(5) Pentru absolvenții menționați la art. 2 alin. (2), actele de studii care certifică absolvirea nivelului de învățământ postliceal se întocmesc conform art. 3, se semnează și se ștampilează în termen de 30 de zile de la încheierea examenului de reconstituire a situației școlare.

Art. 8. — (1) Direcția generală management învățământ preuniversitar din Ministerul Educației și Cercetării comunică Ministerului Sănătății Publice, Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România și Federației „Sanitas“ prezentul ordin.

(2) Inspectoratele școlare județene comunică prezentul ordin tuturor unităților de învățământ postliceal sanitar de stat din raza teritorială a județului.

(3) Conducerile unităților de învățământ afișează prezentul ordin la avizierul școlii.

(4) Inspectoratele școlare județene transmit o copie a prezentului ordin autorităților județene de sănătate publică și filialelor județene ale Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România, în vederea informării personalului sanitar interesat.

Art. 9. — Direcția generală management învățământ preuniversitar, inspectoratele școlare județene/Inspectoratul Școlar al Municipiului București și conducerile unităților de învățământ postliceal duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 10. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Mihail Hărdău

București, 3 aprilie 2007.
Nr. 760.

*) Conform art. 15 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 12 aprilie 2007, denumirea „Ministerul Educației și Cercetării“ se înlocuiește cu denumirea „Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului“

INSTRUCȚIUNI**privind organizarea și desfășurarea examenului pentru reconstituirea situațiilor școlare**

Art. 1. — Prezentele instrucțiuni se aplică absolvenților liceului sanitar, promoțiile 1976—1994 inclusiv, care au urmat cursul cu durata de un an pentru echivalare cu nivelul studiilor postliceale sanitare și au promovat examenul de absolvire, în baza Hotărârii Guvernului nr. 797/1997, absolvenți pentru care nu există documente școlare (registre școlare, cataloage etc.) privind parcurgerea cursului de echivalare.

Art. 2. — (1) Pentru absolvenții aflați în situația prevăzută la art. 2 alin. (2) din ordin, se organizează examen de reconstituire a situațiilor școlare.

(2) Examenul de reconstituire a situațiilor școlare este constituit din probe scrise la toate disciplinele cuprinse în planul de învățământ al cursului de echivalare.

Art. 3. — (1) Absolvenții cursului de echivalare care se află în situația reconstituirii situațiilor școlare susțin examenul de reconstituire la unitățile de învățământ care au organizat examenul de finalizare a cursului.

(2) Absolvenții cursului de echivalare ai Școlii Postliceale Sanitare din Galați, care se află în situația reconstituirii situațiilor școlare, susțin acest examen la Școala Postliceală Sanitară Brăila, iar cei de la Școala Postliceală Sanitară Tulcea susțin examenul la Școala Postliceală Sanitară din Constanța.

Art. 4. — (1) Organizarea și desfășurarea probelor examenului de reconstituire se desfășoară în sesiunile examenului de absolvire a învățământului postliceal (iunie și august) din anii 2007 și 2008.

(2) Pot fi susținute în aceeași zi probe scrise pentru cel mult două discipline din planul de învățământ.

(3) Directorul unității de învățământ stabilește prin decizie internă componența comisiilor, datele și orele de desfășurare a probelor de examen în perioada precizată la alin. (1).

(4) Graficul examenului de reconstituire propus de unitatea de învățământ se aprobă de inspectoratul școlar județean/al municipiului București și se comunică Ministerului Educației și Cercetării, Direcția generală management învățământ preuniversitar, și filialelor județene ale Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România, cu cel puțin 30 de zile înainte de începerea examenului.

Art. 5. — (1) În vederea susținerii examenului de reconstituire a situațiilor școlare, perioada de înscriere a absolvenților este identică cu cea cuprinsă în graficul examenului de absolvire a învățământului postliceal. Înscrierea se face la secretariatele unităților școlare organizatoare.

(2) Dosarul de înscriere conține:

a) cererea solicitantului;

b) copia legalizată la biroul notarului public de pe certificatul de naștere;

c) copia legalizată la biroul notarului public de pe certificatul de căsătorie (dacă este cazul schimbării numelui);

d) copia legalizată la biroul notarului public de pe diploma de bacalaureat a liceului sanitar, promoțiile 1976—1994 inclusiv;

e) copia legalizată la biroul notarului public de pe certificatul de calificare (atestat), din care să reiasă susținerea examenului de calificare;

f) adeverința de salariat și vechimea în profilul respectiv la data înscrierii la cursul de echivalare sau copia de pe carnetul de muncă, care se certifică de secretariatul unității de învățământ;

g) copia de pe adeverința eliberată de unitatea de învățământ, prin care se face dovada parcurgerii și finalizării cursului de echivalare.

(3) Se pot înscrie la examenul de reconstituire a situațiilor școlare numai persoanele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) sunt absolvenți de liceu sanitar, promoțiile 1976—1994 inclusiv;

b) au absolvit cursul cu durata de un an pentru echivalare cu nivelul studiilor postliceale;

c) au promovat examenul de absolvire a cursului de echivalare;

d) nu au primit acte de studii pentru nivel postliceal înainte de intrarea în vigoare a prezentului ordin.

(4) Reconstituirea situațiilor școlare și, ulterior, eliberarea actelor de studii de nivel postliceal se fac numai în specialitatea în care absolvenții au urmat cursul de echivalare.

(5) Examenul de reconstituire a situațiilor școlare se va desfășura conform prezentelor instrucțiuni, având ca suport planurile de învățământ care au fost utilizate pentru desfășurarea cursurilor. Pentru cursurile de echivalare desfășurate în anul 1992 se vor utiliza planurile de învățământ care au un număr total de 320 de ore, iar pentru cursurile de echivalare desfășurate după anul 1996 se vor utiliza planurile de învățământ care conțin un număr total de 528 de ore.

(6) Fiecare unitate de învățământ organizatoare a examenului de reconstituire a situațiilor școlare va afișa, alături de graficul examenelor, tematica de examen pentru fiecare disciplină și specialitate.

(7) Pe actele de studii (diplomă/certificat), la rubrica „Specializare” se va completa, în funcție de planul de învățământ parcurs: asistent medical radiologie, asistent medical de laborator, asistent medical balneofizioterapie, tehnician optică medicală, asistent medical obstetrică-ginecologie, asistent medical pediatrie, tehnician tehnică dentară, asistent medical igienă, asistent medical ocrotire, asistent medical dietetică, tehnician aparatură medicală, asistent medical, asistent de farmacie.

Art. 6. — (1) Unitățile de învățământ organizează și desfășoară examenul de reconstituire conform metodologiei de susținere a examenelor de diferență descrise în Regulamentul de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar, aprobat prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.925/2005, astfel:

a) pentru fiecare specialitate se stabilește o comisie care are un președinte și câte doi profesori examinatori pentru fiecare disciplină;

b) durata probei scrise este de 90 de minute din momentul transcrierii subiectelor pe tablă sau primirii de către absolvenți a foii cu subiecte. Proba scrisă conține două variante de subiecte, dintre care absolventul tratează o singură variantă, la alegere;

c) fiecare profesor examinator acordă o notă pentru lucrarea scrisă. Media aritmetică a notelor acordate de cei doi profesori examinatori, rotunjită la nota întregă cea mai apropiată, reprezintă nota finală la disciplina de examen; fracțiunile de 50 de sutimi se rotunjesc în favoarea absolventului;

d) rezultatele obținute se consemnează în catalogul de examen de către profesorii examinatori și se trec în catalogul clasei și în registrul matricol;

e) lucrările scrise se păstrează în arhiva unității de învățământ o perioadă de un an.

(2) Susținerea examenului de reconstituire a situațiilor școlare se face cu taxă, stabilită de fiecare unitate de învățământ organizatoare a examenului de reconstituire a situațiilor școlare, astfel încât să acopere toate cheltuielile de examen.

(3) Alături de cadrele didactice desemnate prin decizie internă ca profesori examinatori, pe durata desfășurării probelor scrise vor fi supraveghetori și membri ai filialelor județene ale Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România.

Art. 7. — Cadrele didactice care fac parte din comisiile de organizare și desfășurare a examenului de reconstituire sunt retribuite prin plata cu ora, după cum urmează:

— președintele și membrii comisiei, câte 15 minute pentru fiecare candidat, înmulțite cu numărul disciplinelor la care se susțin probe scrise, dar fără a depăși un salariu de bază al funcției în care este încadrat;

— cadrele didactice — profesori supraveghetori: pentru fiecare probă se calculează câte două ore destinate supravegherii candidaților;

— secretar — 24 de ore, indiferent de numărul candidaților și al disciplinelor.

Art. 8. — Inspectoratele școlare județene se adresează filialelor județene ale Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România pentru desemnarea de către acestea de asistenți medicali care să participe la examenul de reconstituire a situațiilor școlare în calitate de supraveghetori.

Art. 9. — După încheierea fiecărei sesiuni a examenului de reconstituire a situațiilor școlare, directorul unității de învățământ va elabora și va transmite Ministerului Educației și Cercetării — Direcția generală management învățământ preuniversitar un raport cu următoarea structură:

a) **Date statistice**, care se vor completa după următorul tabel:

Specialitatea	Numărul de elevi				
	Numărul de absolvenți posibili beneficiari ai prevederilor prezentului ordin	Înscriși	Prezenți	Absenți	Promovați
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)

b) **Aprecieri asupra organizării și desfășurării examenului de reconstituire a situațiilor școlare.**

ACTE ALE CORPULUI EXPERTILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

CORPUL EXPERTILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA
CONFERINȚA NAȚIONALĂ

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a comisiilor de disciplină de pe lângă consiliile filialelor și Consiliul Superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România

În temeiul:

— art. 19 lit. c), art. 26 alin. (1) și al art. 30 și 39³ din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, aprobată cu modificări prin Legea nr. 42/1995, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederilor pct. 3, 4, 7 și 152 din Regulamentul de organizare și funcționare a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, republicat,

— dezbaterilor din cadrul lucrărilor Conferinței naționale în legătură cu materialele prezentate și în baza stenogramei din 24 martie 2007,

Conferința națională h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a comisiilor de disciplină de pe lângă consiliile filialelor și Consiliul Superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Consiliul Superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, consiliile

filialelor, precum și structurile executive ale Corpului de la nivel central și teritorial vor lua măsuri de aplicare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România,
Marin Toma

București, 24 martie 2007.

Nr. 07/58.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

REGULAMENT

de organizare și funcționare a comisiilor de disciplină de pe lângă consiliile filialelor și Consiliul Superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

1. Potrivit art. 35 din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, aprobată cu modificări prin Legea nr. 42/1995, cu modificările și completările ulterioare, și pct. 119 din Regulamentul de organizare și funcționare a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, republicat, denumit în continuare *Regulament de organizare și funcționare*, pe lângă consiliul fiecărei filiale a Corpului funcționează o comisie de disciplină, compusă din 5 membri titulari și 5 supleanți, astfel: președintele și 4 membri aleși de Adunarea generală pentru un mandat de 4 ani dintre membrii experți contabili, care se bucură de autoritate profesională și morală deosebită.

Membrii supleanți sunt aleși, respectiv desemnați, în aceleași condiții.

Mandatul membrilor comisiei este de 4 ani.

2. Potrivit art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 42/1995, cu modificările și completările ulterioare, pe lângă Consiliul Superior al Corpului funcționează Comisia superioară de disciplină, compusă din 7 membri titulari și 7 supleanți, astfel:

a) președintele și 2 membri experți contabili aleși de Conferința națională pentru un mandat de 4 ani dintre experții înscrși în evidența Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, care se bucură de autoritate profesională și morală deosebită;

b) 2 membri, desemnați de ministrul finanțelor publice;

c) 2 membri, desemnați de ministrul justiției.

Membrii supleanți sunt aleși, respectiv desemnați, în aceleași condiții.

Mandatul membrilor Comisiei superioare de disciplină este de 4 ani.

3. În cazul vacantării unora dintre locurile membrilor titulari în cursul mandatului, din motive obiective, neimputabile acestora, înlocuitorii vor fi desemnați dintre membrii supleanți de către Consiliul Superior sau de către consiliul filialei, respectiv de către ministrul finanțelor sau ministrul justiției, după caz.

În funcție de necesități, membrii supleanți pot fi desemnați de președintele comisiei de disciplină în soluționarea cauzelor supuse judecării, situație în care acestora le sunt aplicabile prevederile prezentului regulament.

4. Comisiile de disciplină vor fi sprijinite în activitatea lor de către un secretar (referent de specialitate) pentru executarea lucrărilor de secretariat.

Secretarul (referentul) comisiei de disciplină participă la dezbaterile în completul de judecată, fără drept de vot la adoptarea hotărârilor.

Atribuțiile de secretariat pot fi îndeplinite de un salariat al filialei (Corpului) desemnat de președintele consiliului respectiv sau de un membru al comisiei de disciplină titular ori supleant, prin rotație, desemnat de președintele acelei comisii.

În funcție de volumul de activitate a comisiei de disciplină, generat de numărul și de complexitatea cauzelor primite spre soluționare, la cererea președintelui comisiei de disciplină se poate angaja o persoană, cu program permanent, pe postul de secretar al Comisiei de disciplină, care va asigura buna funcționare a activității administrative a comisiei de disciplină.

5. Activitatea comisiilor de disciplină este o activitate internă aplicabilă exclusiv membrilor și stagiatorilor Corpului; ea nu poate fi invocată în cauzele aflate pe rol la instanțele de drept comun ale statului.

CAPITOLUL II

Atribuțiile comisiilor de disciplină

A. Comisia de disciplină de pe lângă consiliul filialei

6. Comisia de disciplină de pe lângă consiliul filialei este competentă să sancționeze abaterile disciplinare săvârșite de către experții contabili și contabilii autorizați, membri ai filialei, cu domiciliul în raza teritorială a acesteia, chiar dacă abaterile au fost săvârșite în raza teritorială a altei filiale (pct. 120 primul alineat din Regulamentul de organizare și funcționare).

Încetarea provizorie de a mai face parte din Corp la cererea sa ori din inițiativa consiliului filialei nu îl exonerează de răspundere disciplinară pe cel în cauză pentru abaterile săvârșite anterior (pct. 100—102 din Regulamentul de organizare și funcționare).

7. Acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de un an de la săvârșirea faptei (pct. 126 din Regulamentul de organizare și funcționare) și în același termen de un an de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești în cazurile în care un membru al Corpului a fost condamnat pentru infracțiuni care sunt sancționabile și disciplinar potrivit legii și Regulamentului de organizare și funcționare.

În cazurile în care faptelor sancționabile disciplinar, incriminate de autorul reclamației, nu li se poate atribui o dată certă a săvârșirii lor de către profesionistul contabil (expert contabil sau contabil autorizat membru al Corpului), termenul de un an în care poate fi exercitată acțiunea disciplinară curge de la:

— data predării Raportului de expertiză către beneficiar, în cazul lucrărilor contabile extrajudiciare, executate pe bază de contract încheiat cu beneficiarul (clientul), precum și în cazul expertizelor judiciare solicitate de organele de cercetare;

— data actului emis de instanță (încheiere, hotărâre etc.) prin care se constată depunerea Raportului de expertiză, în cazul expertizelor efectuate în cauze care se găsesc în faze de judecată.

8. În cazul în care în interiorul termenului în care acțiunea disciplinară poate fi exercitată a apărut o cauză de întrerupere dovedită cu înscrisuri oficiale, cel în drept va fi repus în termenul legal de un an, în momentul încetării cauzei de întrerupere. Repunerea în termen se va face la cererea părții interesate. Toate obligațiile privind dovada întreruperii termenului aparțin celui care solicită repunerea

în termen. Din termenul de un an se va scădea perioada deja scursă care nu a fost afectată de o cauză de întrerupere.

9. Potrivit prevederilor pct. 43 lit. a) și b) și pct. 120 alineatul al doilea din Regulamentul de organizare și funcționare, nu sunt de competența de soluționare a comisiilor de disciplină de pe lângă consiliile filialelor:

a) plângerile referitoare la fapte săvârșite de membrii Consiliului Superior și ai consiliilor filialelor, inclusiv de președinții acestora;

b) plângerile referitoare la fapte săvârșite de persoane fizice străine cărora le-a fost recunoscut dreptul de a exercita profesia de expert contabil sau de contabil autorizat în România.

În situațiile de mai sus, plângerile se depun la Comisia superioară de disciplină.

10. În raport de gravitatea abaterilor săvârșite și de urmările acestora, comisia de disciplină de pe lângă consiliul filialei, potrivit art. 35 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 42/1995, cu modificările și completările ulterioare, aplică următoarele sancțiuni disciplinare:

a) muștrare;

b) avertisment scris;

c) suspendarea dreptului de exercitare a profesiei de expert contabil sau de contabil autorizat pe o perioadă de la 3 luni la un an.

B. Comisia superioară de disciplină

11. Comisia superioară de disciplină are următoarele competențe:

a) analizează plângerile referitoare la abateri de la conduita etică și profesională ale membrilor Consiliului Superior și ai consiliilor filialelor, inclusiv ale președinților acestora, făcând, dacă este cazul, propunere de sancționare Conferinței naționale, care hotărăște [art. 30 lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 42/1995, cu modificările și completările ulterioare, pct. 7 lit. g), pct. 43 lit. a) și pct. 120 alineatul al doilea din Regulamentul de organizare și funcționare];

b) soluționează plângerile referitoare la abaterile de la conduita etică și profesională ale persoanelor fizice străine cărora le-ar fi fost recunoscut dreptul de a exercita profesia de expert contabil sau de contabil autorizat în România și aplică, după caz, sancțiunile prevăzute la art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 42/1995, cu modificările și completările ulterioare [art. 43 lit. b) și pct. 120 alineatul al doilea din Regulamentul de organizare și funcționare];

c) aplică sancțiunea privind interzicerea dreptului de a exercita profesia de expert contabil sau de contabil autorizat membrilor Corpului care au săvârșit abateri grave, atât în cauzele judecate de Comisia superioară de disciplină, cât și în cauzele judecate de comisiile de disciplină ale filialelor, dacă este cazul, la propunerea acestora [pct. 43 lit. d) din Regulamentul de organizare și funcționare];

d) judecă și soluționează contestațiile formulate împotriva hotărârilor disciplinare pronunțate de comisiile de disciplină ale filialelor [pct. 43 lit. c) din regulamentul susmenționat];

e) soluționează plângerile referitoare la abateri de la conduita etică și profesională ale membrilor comisiilor de disciplină de pe lângă consiliile filialelor (inclusiv ale președinților acestora), aplicând, după caz, sancțiunile prevăzute la art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 42/1995, cu modificările și completările ulterioare.

12. Plângerile referitoare la abateri de la conduita etică și profesională ale membrilor și ale președintelui Comisiei superioare de disciplină se depun la Consiliul Superior al Corpului, care le analizează și le prezintă Conferinței naționale.

C. Atribuții comune Comisiei superioare și comisiilor de disciplină ale filialelor

13. Comisiile de disciplină judecă abaterile disciplinare constând în fapte sau omisiuni săvârșite de membrii Corpului, prin nerespectarea obligațiilor ce le revin și a normelor de conduită etică și profesională, prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 65/1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 42/1995, cu modificările și completările ulterioare, în Regulamentul de organizare și funcționare, în Codul etic național al profesioniștilor contabili și în hotărârile organelor de conducere ale Corpului.

De asemenea, comisiile de disciplină pot judeca și sancționa disciplinar abaterile săvârșite de membrii Corpului prin încălcarea prevederilor din alte acte normative a căror aplicare este gestionată de alte organe abilitate, în măsura în care abaterile respective aduc atingere conduitei etice și profesionale, prestigiului și credibilității profesiei contabile.

14. Comisiile de disciplină, din punct de vedere al profilului activității și al procedurii folosite, sunt asimilabile cu instanțele de judecată și, ca urmare, acestea judecă și hotărăsc pe baza probelor depuse de cei interesați sau abilitați ori administrate de comisiile de disciplină (documente, declarații ale martorilor și alte probe administrate pe parcursul elaborării raportului și al judecării cauzei).

În cadrul activității lor, comisiile de disciplină nu sunt abilitate să efectueze lucrări contabile, de control sau expertiză contabilă care să constituie probe în soluționarea plângerilor ori sesizărilor primite. Nemulțumirile care vizează probleme de natură tehnico-contabilă în lucrările executate de membrii Corpului, a căror soluționare presupune completarea sau refacerea lucrărilor pentru stabilirea adevărului, sunt soluționabile de părți potrivit clauzelor prevăzute în contractele încheiate de profesioniștii contabili cu clienții, în cazul expertizelor contabile și al altor lucrări extrajudiciare, ori de către organele de cercetare sau de către instanțele de judecată care au dispus efectuarea expertizelor contabile judiciare, aceste organe putând dispune, dacă apreciază că este cazul, completarea expertizei sau efectuarea de contraexpertize în aceeași cauză.

15. Dacă sunt sesizate cu reclamații vizând calitatea lucrărilor de expertiză contabilă, comisiile de disciplină trebuie să apeleze la serviciile experților verificatori de la nivelul filialei sau de la nivelul Corpului, după caz, care, potrivit art. 9 lit. b) din Normele privind activitatea de expertiză contabilă judiciară au ca atribuție și „întocmirea referatelor de verificare tehnico-profesională asupra lucrărilor de expertiză contabilă aflate pe rol la comisiile de disciplină ale filialelor, la cererea acestor comisii”.

16. Abaterile sancționabile disciplinar, enumerate la pct. 124 și 125 din Regulamentul de organizare și funcționare, acoperă o mare parte din prevederile cu caracter dispozitiv sau restrictiv stipulate în prezentul regulament, precum și în actul normativ menționat la pct. 10 din prezentul regulament. Faptul că abaterile enumerate nu sunt exhaustive rezultă și din finalul textului de la lit. k) al pct. 124 din Regulamentul de organizare și funcționare, având enunțul „precum și orice alte încălcări ale conduitei etice și profesionale”.

Astfel, încălcarea unor norme de conduită etică și profesională și nerespectarea unor cerințe prevăzute în Codul etic național al profesioniștilor contabili, care pot afecta calitatea lucrărilor, credibilitatea, reputația, prestigiul și onoarea profesioniștilor contabili și ale Corpului în general, sunt de natură a constitui abateri sancționabile disciplinar, ca de exemplu:

- nerespectarea cerințelor referitoare la integritate și obiectivitate în profesia contabilă;
- nerespectarea normelor de conduită și a cerințelor pentru asigurarea independenței în profesia contabilă;
- nerespectarea unor obligații referitoare la relațiile cu colegii liber profesioniști, constând în respectul reciproc, abținerea de la orice cuvinte jignitoare, imputări răuvoitoare, manifestări dure și necuviincioase, precum și de la orice alte acțiuni susceptibile a aduce daune altor profesioniști contabili.

Enumerările de mai sus nu sunt limitative.

Comisiile de disciplină, respectiv completele de judecată, trebuie să analizeze cu discernământ și obiectivitate abaterile reclamate, încadrarea lor în prevederile actelor normative care reglementează activitatea și conduita etică și profesională ale profesioniștilor contabili menționate la pct. 10 din prezentul regulament, să asigure o judecată dreaptă și să aplice, unde este cazul, sancțiunea disciplinară corespunzătoare, în raport cu natura și gravitatea abaterilor, cu consecințele acestora și cu gradul de vinovăție a făptuitorului.

CAPITOLUL III

Primirea, analiza și punerea în lucru a reclamațiilor (plângerilor, sesizărilor)

17. Se pot adresa comisiilor de disciplină cu reclamații (plângeri, sesizări), pentru abateri disciplinare săvârșite de membrii Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați:

- persoanele fizice și juridice interesate;
- Consiliul Superior, consiliile filialelor și birourile permanente ale acestora;
- secretarul general al Corpului este abilitat să propună Comisiei superioare de disciplină pe cei care se fac vinovați de încălcarea reglementărilor privind publicitatea [pct. 40 lit. g) din Regulamentul de organizare și funcționare];
- președinții consiliilor filialelor Corpului, pentru abaterile constatate în acțiunile efectuate potrivit Regulamentului privind controlul de calitate în profesia contabilă, în condițiile prevăzute în prezentul regulament, precum și în alte situații;
- ceilalți membri ai Corpului.

Reclamațiile vor cuprinde:

- a) datele de identificare a părților, respectiv numele (denumirea), domiciliul sau reședința, numărul telefonului la

care aceștia pot fi contactați și profesia reclamantului și pârâtului;

b) obiectul reclamației și motivele de drept și de fapt pe care se întemeiază reclamația;

c) dovezile, probele pe care se sprijină fiecare capăt de acuzare.

În cazurile în care dovada, probele constau în înscrisuri, acestea vor fi nominalizate în reclamație și anexate la aceasta, iar pentru proba cu martori, aceștia vor fi nominalizați, cu precizarea datelor de identificare menționate la lit. a) de mai sus.

18. Reclamația îndreptată împotriva mai multor membri ai Corpului va forma obiectul unui singur dosar, dacă obiectul reclamației îl constituie o obligație comună ori dacă obligațiile au aceeași cauză.

19. Comisiile de disciplină se pot autosesiza pe baza materialelor apărute în mass-media, în care se fac referiri la abateri disciplinare care ar fi fost săvârșite de profesioniștii contabili membri ai Corpului, procedând la analiza, instrumentarea și judecarea cazurilor respective potrivit prevederilor prezentului regulament, cu respectarea competențelor prevăzute la paragrafele 5, 7 și 10—12.

20. Reclamațiile se înregistrează la filiala sau la aparatul central la care au fost primite și se transmit comisiei de disciplină pendinte în termen de 48 de ore.

Asupra reclamațiilor primite președintele comisiei de disciplină îl înștiințează lunar pe președintele consiliului filialei, până la data de 5 a lunii următoare.

21. Președintele comisiei de disciplină analizează reclamația, urmărind dacă:

- sunt menționate toate datele de identificare a părților și martorilor, prevăzute la pct. 14;
- obiectul reclamației și motivele pe care aceasta se întemeiază sunt clare;

— persoanele reclamate intră în competența de judecată a comisiei de disciplină căreia i-a fost adresată reclamația; în caz contrar, reclamația se transmite în termen de 10 zile comisiei de disciplină competente să o soluționeze sau Comisiei superioare de disciplină.

22. În funcție de rezultatele analizei prevăzute la pct. 17, președintele comisiei de disciplină desemnează ca raportor pe unul dintre membrii aleși ai comisiei de disciplină.

CAPITOLUL IV

Procedura de judecată disciplinară

23. Raportorul desemnat de președintele comisiei de disciplină analizează dosarul cauzei și, dacă este cazul, convoacă la sediul comisiei pe reclamant, pârât și martori pentru clarificarea tuturor aspectelor din reclamație și probe. Raportorul va proceda în așa fel încât să fie complet edificat asupra realității în cauza respectivă.

Raportul se întocmește și se depune la comisia de disciplină în termen de 30 de zile. Dacă este necesar, președintele comisiei de disciplină poate prelungi acest termen sau poate desemna un nou raportor din rândul membrilor aleși, titulari sau supleanți.

24. După depunerea raportului, președintele comisiei de disciplină fixează termenul de judecată, dispune citarea părților și stabilește completul de judecată în vederea judecării cauzei.

25. Completul de judecată este format din 3 membri ai comisiei de disciplină.

Unul dintre membrii completului de judecată este desemnat președintele acestuia.

Membrii completului de judecată și raportorul sunt obligați să completeze o declarație de independență, pe propria răspundere, potrivit modelului prevăzut în anexa la prezentul regulament.

26. Pentru judecarea cauzei, se citează pârâtul, reclamantul și eventualii martori și avocați propuși de părți.

Citația este trimisă celor în cauză cu cel puțin 10 zile înainte de termenul de judecată, iar dosarul cauzei, cuprinzând în special concluziile raportului, este pus la dispoziția acestora, la secretariatul comisiei de disciplină, cu 7 zile înainte de același termen.

Citarea trebuie făcută prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

27. Dacă la primul termen de judecată procedura de citare a fost legal îndeplinită, iar pârâtul nu se prezintă ori nu este reprezentat legal (procurator sau avocat), completul de judecată va dispune amânarea judecării cauzei la un termen de cel mult 45 de zile, cu repetarea procedurii de citare.

Dacă pârâtul nu se prezintă nici la al doilea termen de judecată și nu face dovada imposibilității fizice de a fi prezent, prin certificat medical sau o altă probă relevantă, și nici nu și-a desemnat un reprezentant, judecata se va face în lipsa acestuia.

Audierea părților și a martorilor nu este publică.

28. La primul termen de judecată părțile pot recuza pentru motive temeinice, prezentate în scris în următoarele 5 zile, pe președintele sau pe unii dintre membrii completului de judecată.

De asemenea, dacă unul dintre membrii completului de judecată se află în una dintre situațiile care pot duce la recuzare, acesta se poate abține printr-o cerere scrisă, motivată, adresată președintelui comisiei de disciplină, în termen de 5 zile de la desemnare.

Motivele temeinice care pot duce la recuzarea membrilor completului de judecată și, respectiv, la cererea de abținere a acestora sunt:

a) există relații de rudenie, până la gradul al II-lea inclusiv, între membrul completului de judecată vizat și una dintre părți;

b) membrul completului de judecată vizat și-a manifestat anterior opiniile în legătură cu abaterile reclamate;

c) alte situații care pot determina ca membrul completului de judecată să nu se poată exprima obiectiv în cauza supusă judecării.

Dacă motivele de recuzare sau de abținere sunt temeinice, președintele comisiei de disciplină va dispune înlocuirea membrului completului de judecată vizat.

Dacă cel vizat este președintele comisiei de disciplină, cererea de recuzare sau de abținere se soluționează de către Comisia superioară de disciplină sau de către Consiliul Superior (în cazul președintelui Comisiei superioare de disciplină).

29. Cauza se află în stare de judecată dacă părțile au fost legal citate conform prevederilor prezentului regulament, au fost soluționate cererile cu privire la recuzare sau abținere și părțile nu au solicitat administrarea altor probe decât cele prezentate anterior și administrate de raportor.

În mod excepțional, la primul termen de judecată părțile pot solicita completarea probelor, situație în care, dacă această cerere va fi încuviințată, cauza se va întoarce la

raportor pentru suplimentarea raportului în funcție de noile probe admise.

Raportorul va proceda la completarea raportului în termen de 15 zile de la încuviințarea administrării de noi probe.

30. Dezbaterile au loc fără publicitate, în prezența părților, și sunt conduse de președintele completului de judecată, după cum urmează:

— raportorul prezintă oral sinteza raportului;

— reclamantul, dacă este prezent, își susține oral faptele sesizate în reclamație, având totodată libertatea de a renunța, parțial sau total, la incriminările din reclamație și, respectiv, la depozițiile martorilor;

— pârâtul își prezintă apărările, personal sau prin reprezentant;

— pe parcursul dezbaterilor, în funcție de oportunitate, sunt chemați martorii pentru depoziții, dacă aceștia au fost propuși de părți.

Cu încuviințarea președintelui, ceilalți membri ai completului de judecată, în virtutea rolului lor activ, pot interveni pe parcursul dezbaterilor pentru solicitarea unor lămuriri sau pentru clarificarea unor aspecte prezentate în cadrul dezbaterilor.

31. În urma dezbaterilor, secretarul (referentul) comisiei de disciplină redactează o încheiere în care sunt consemnate prezența, depozițiile părților și, după caz, ale martorilor și intervențiile membrilor completului de judecată.

32. În termen de 15 zile de la încheierea dezbaterilor, completul de judecată se va pronunța prin hotărâre asupra admiterii plângerii și aplicării de sancțiuni sau respingerii acesteia ca nefondată, prescrisă sau din alte motive.

Membrii completului de judecată hotărăsc, fără publicitate, cu majoritate de voturi. Hotărârea se semnează de toți membrii completului de judecată și de secretarul (referentul) comisiei.

În hotărâre se vor face referiri la: identitatea reclamantului și a pârâtului, obiectul reclamației pe scurt, abaterile disciplinare confirmate sau neconfirmate, sancțiunea disciplinară aplicată ori neaplicarea de sancțiuni, mențiunea referitoare la dreptul și termenul de contestare a hotărârii și unde se adresează contestația.

33. Hotărârile comisiilor de disciplină (adoptate de completele de judecată) se comunică în termen de 15 zile de la data adoptării lor, prin scrisoare recomandată, persoanelor interesate (reclamant și pârât).

Hotărârile comisiei de disciplină a filialei se comunică și președintelui consiliului filialei.

În cazul hotărârii comisiei de disciplină a filialei prin care s-a concluzionat că în cauza supusă judecării este aplicabilă sancțiunea privind interzicerea dreptului de exercitare a profesiei de expert contabil sau de contabil autorizat (pentru care nu este competentă a o aplica), această hotărâre și dosarul cauzei vor fi înaintate în același termen Comisiei superioare de disciplină, care va hotărâ și va comunica hotărârea luată reclamantului, pârâtului și comisiei de disciplină a filialei.

34. Împotriva hotărârilor comisiilor de disciplină se pot fac contestații astfel:

a) hotărârile comisiei de disciplină a filialei pot fi contestate de cei interesați, precum și de consiliul filialei la Comisia superioară de disciplină în termen de 30 de zile de la data comunicării (pct. 45 din Regulamentul de organizare și funcționare).

În perioada de judecare a contestației se suspendă aplicarea prevederilor hotărârii de sancționare.

În situația în care un membru al Corpului este sancționat cu suspendarea dreptului de exercitare a profesiei, perioada de suspendare va începe să curgă de la:

— expirarea perioadei de contestare, în cazul în care hotărârea nu a fost contestată;

— data pronunțării Comisiei superioare de disciplină pentru menținerea hotărârii de suspendare, în urma judecării contestației.

Contestația se depune la comisia de disciplină a filialei, care o va trimite la Comisia superioară de disciplină, în termen de 15 zile de la înregistrare, împreună cu dosarul cauzei, care va conține și punctul de vedere documentat al comisiei de disciplină a filialei referitor la toate problemele care fac obiectul contestației.

Comisia superioară de disciplină analizează contestația, punctul de vedere al comisiei de disciplină a filialei referitor la problemele contestate și celelalte documente din dosarul cauzei și hotărăște fie:

— respingerea contestației și menținerea hotărârii comisiei de disciplină a filialei, dacă în contestație nu au fost aduse elemente noi față de cele existente la dosar și numai după ce, în urma analizei dosarului, s-a ajuns la concluzia că în primă instanță s-a ținut seama de toate elementele cuprinse în contestație; fie

— admiterea contestației; în acest caz se procedează la judecarea cauzei, respectându-se procedurile prevăzute la pct. 19—29 de mai sus. După judecare se poate hotărî modificarea sau anularea hotărârii comisiei de disciplină a filialei ori anularea acestei hotărâri urmată de restituirea cauzei pentru rejudecare de către comisia de disciplină a filialei.

Hotărârea Comisiei superioare de disciplină se comunică celui care a făcut contestația și comisiei de disciplină a filialei, în termen de 15 zile de la data adoptării;

b) hotărârile Comisiei superioare de disciplină pot fi contestate la Consiliul Superior în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la luarea la cunoștință.

Contestația nu suspendă aplicarea hotărârii (pct. 50 din Regulamentul de organizare și funcționare).

Consiliul Superior analizează în plenul său contestația și dosarul cauzei, inclusiv punctul de vedere al Comisiei superioare de disciplină referitor la problemele contestate, și se pronunță fie pentru respingerea contestației și menținerea hotărârii Comisiei superioare de disciplină, fie pentru admiterea contestației și restituirea cauzei spre rejudecare de către Comisia superioară de disciplină într-un complet de 3 membri, alții decât cei care s-au pronunțat anterior.

Hotărârile Consiliului Superior privind menținerea sancțiunii aplicate, precum și hotărârile Comisiei superioare de disciplină pronunțate după rejudecare sunt definitive și se comunică de către președintele Comisiei superioare de disciplină celor interesați, în termen de 10 zile de la data adoptării lor.

35. Toate actele care emană de la comisiile de disciplină sunt semnate de către președinții comisiilor respective sau de înlocuitorii desemnați de aceștia, iar hotărârile pronunțate se semnează de președintele completului de judecată și de ceilalți membri ai acestuia, precum și de secretarul (referentul) comisiei de disciplină.

CAPITOLUL V

Drepturile și obligațiile membrilor comisiilor de disciplină

36. Președinții comisiilor de disciplină și membrii completelor de judecată au dreptul de acces la informațiile și datele necesare soluționării cauzelor ce le sunt adresate.

37. Președinții comisiilor de disciplină, în cauzele mai complexe, cu consultarea președintelui consiliului filialei sau al Consiliului Superior, după caz, pot antrena experți contabili și juriști care se bucură de autoritate profesională și morală pentru a sprijini raportorul în întocmirea raportului în astfel de cauze. Persoanele antrenate în acest scop pot fi retribuite în condițiile stabilite de Biroul permanent al Consiliului Superior.

38. Membrii comisiilor de disciplină antrenați în soluționarea cauzelor au dreptul la o indemnizație stabilită și revizuită periodic de Biroul permanent al Consiliului Superior.

39. Membrii comisiilor de disciplină au dreptul la o ținută adecvată (robă) care li se va asigura gratuit și care va fi folosită cu prilejul dezbaterilor în ședințele completului de judecată.

40. Completele de judecată au dreptul să hotărască obligarea membrului Corpului sancționat la suportarea cheltuielilor de judecată, care se vor stabili în funcție de complexitatea cauzei.

41. Membrii comisiilor de disciplină, precum și secretarul (referentul) acestora sunt răspunzători de păstrarea secretului profesional în exercitarea mandatului și atribuțiilor care le-au fost conferite.

De asemenea, au obligația să respecte confidențialitatea informațiilor, documentelor și lucrărilor despre care iau cunoștință sau la care participă, atât personal, cât și de către alte persoane antrenate în diferitele etape ale soluționării cauzelor, potrivit prezentului regulament.

42. Membrii comisiilor de disciplină care, în mod repetat, nu răspund sarcinilor repartizate de președinte sau nu dovedesc obiectivitate și imparțialitate în soluționarea cauzelor vor fi înlocuiți de către Consiliul Superior, la propunerea președintelui Comisiei superioare de disciplină. În acest scop, pentru filiale, președinții comisiilor de disciplină vor înainta propunerile motivate la Comisia superioară de disciplină; pentru membrii Comisiei superioare de disciplină desemnați de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Justiției, propunerile de înlocuire vor fi înaintate de Corp celor două ministere.

La proxima adunare generală de la filiale și, respectiv, la proxima Conferință națională, membrii comisiilor de disciplină înlocuitori, numiți de Consiliul Superior potrivit alineatului precedent, vor fi supuși confirmării acestor organe ori vor fi aleși alți membri.

43. Potrivit art. 39¹ din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 42/1995, cu modificările și completările ulterioare, comisiile de disciplină au obligația să transmită reprezentanților Ministerului Finanțelor Publice pe lângă Consiliul Superior și consiliile filialelor, după caz, cu 7 zile înainte, materialele supuse dezbaterilor acelor comisii (alte eventuale dezbateri decât cele referitoare la soluționarea reclamațiilor pentru abateri disciplinare).

44. Comisiile de disciplină vor întocmi anual un proiect de buget propriu, care se înglobează în bugetul filialei, respectiv al Corpului, unde se conduce evidența executării acestuia.

45. Pentru constituirea jurisprudenței disciplinare, Comisia superioară de disciplină va întocmi o culegere cu

soluțiile proprii pronunțate, cât și cu cele pronunțate de comisiile de disciplină ale filialelor, care se va publica anual în revista Corpului.

46. În vederea perfecționării activității comisiilor de disciplină, Comisia superioară de disciplină va organiza periodic întâlniri de lucru și de schimb de experiență cu președinții comisiilor de disciplină de la filiale, la sediul Consiliului Superior sau pe zone teritoriale.

CAPITOLUL VI Dispoziții finale

47. Consiliile filialelor și Consiliul Superior al Corpului vor asigura spațiul și dotările necesare desfășurării activității comisiilor de disciplină și dezbaterilor în ședințele de judecată.

48. Președinții comisiilor de disciplină vor organiza evidența și circuitul optim al documentelor legate de activitatea comisiei, înregistrarea într-un registru de intrare-ieșire a corespondenței primite și expediate (reclamații, contestații, comunicări ale hotărârilor completului de judecată și alte corespondențe), îndosărierea corespondenței și materialelor scrise adiacente în dosare ale fiecărei cauze primite pentru soluționare sau în dosare distincte pe naturi de probleme la care se referă, în cazul celorlalte corespondențe, și materiale interne care nu au legătură cu cauzele disciplinare.

Registru de intrare-ieșire al comisiei de disciplină va fi conceput și completat astfel încât să reflecte, pentru fiecare document înregistrat, numărul curent și data primirii-ieișirii la și de la comisie, numărul de referință și data de intrare sau de ieșire de la registratura filialei (sau a Corpului, după caz), expeditorul sau destinatarul, conținutul pe scurt, modul de soluționare, unde este cazul, și alte eventuale elemente considerate necesare.

Materialele și documentele interne, produse în cadrul comisiei de disciplină, cum ar fi raportul raportorului, încheierile privind dezbaterile în completul de judecată, hotărârile completului de judecată și alte materiale interne, nu se înregistrează în registrul de intrare-ieșire cu numere

de ordine distincte (acestea nefiind înregistrate nici la registratura generală a filialei sau a Corpului, după caz); astfel de materiale trebuie să fie datate și semnate de autori sau de cei obligați să le semneze și se îndosariază la dosarul fiecărei cauze la care se referă sau în dosare distincte, pe naturi de probleme, cum s-a arătat mai sus.

Hotărârile completului de judecată se numerotează cronologic, anual, începând cu nr. 1 până la numărul ultimei hotărâri adoptate în anul respectiv, evidențiate într-un caiet-opis, indicându-se în dreptul fiecăreia cauza la care se referă.

Arhiva comisiei de disciplină va fi păstrată ordonat, în fișete metalice și în deplină siguranță.

49. Activitatea membrilor comisiilor de disciplină, inclusiv a președinților acestora, este analizată de Consiliul Superior al Corpului, care ia măsuri administrative, organizatorice, inclusiv de natură disciplinară, care să asigure că acțiunile de investigare și de sancționare a abaterilor se efectuează potrivit regulamentelor, reglementărilor și normelor profesionale în vigoare.

Măsuri de natură disciplinară ce pot fi luate de Consiliul Superior sunt:

a) recomandarea de abținere de a mai face parte din completele de judecată în următoarele 3—5 cauze;

b) suspendarea activității până la următoarea adunare generală sau conferință națională.

50. În toate cazurile în care în prezentul regulament este folosită sintagma „comisiile de disciplină“ fără a se preciza apartenența acestora, se înțelege atât comisia de disciplină de pe lângă consiliul filialei, cât și Comisia superioară de disciplină de pe lângă Consiliul Superior al Corpului.

51. Prezentul regulament se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă.

52. Prezentul regulament a fost aprobat de Conferința națională a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România în ședința din 24 martie 2007.

La data adoptării prezentului regulament se abrogă orice reglementare contrară.

*ANEXĂ
la regulament*

DECLARAȚIE

Subsemnatul, președinte/membru al comisiei de disciplină/Comisiei Superioare de Disciplină în legătură cu cauza care face obiectul dosarului nr. /..... al, declar următoarele:

a) nu mă aflu în niciuna dintre situațiile de incompatibilitate sau conflict de interese prevăzute de art. 11 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 42/1995, cu modificările și completările ulterioare;

b) față de prevederile reglementărilor sus-menționate mă aflu în următoarele situații:

-
-
-

Prezenta declarație este dată pe propria răspundere, fiind conformă cu realitatea, având în vedere prevederile legii privind falsul în înscrisuri și declarații.

Data

.....

Semnătura

.....

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind nivelul ratei dobânzii de referință
a Băncii Naționale a României valabil în luna mai 2007**

Având în vedere prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și ținând seama de evoluțiile macroeconomice și monetare recente,

Banca Națională a României h o t ă r ă ș t e:

Pentru luna mai 2007, nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României este de 7,50% pe an.

Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 2 mai 2007.

Nr. 10.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

